

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om Finansinspektionen och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om Finansinspektionen, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift, lagen om värdeandelsystemet och om clearingverksamhet, lagen om statens säkerhetsfond och lagen om handel med finansiella instrument ändras. Syftet med propositionen är att genomföra Europaparlamentets och rådets förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Finansinspektionen ska övervaka de finansiella motparter, icke-finansiella motparter och pensionssystem som avses i förordningen. Finansinspektionen ska vara den i förordningen avsedda nationella myndighet som svarar för samarbete och samordning av informationsutbyte. Finansministeriet ska vara den myndighet som beviljar verksamhetstillstånd för centrala motparter. I propositionen föreslås dessutom bestämmelser om administrativa påföljder som ska påföras för överträdelse av förordningen.

I förordningen bestäms om auktorisation av centrala motparter och om villkoren för verksamheten och därför föreslås att den reglering som gäller utländska clearingorganisationer upphävs.

I propositionen föreslås att värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med finansiella instrument ändras på grund av en

lagteknisk precisering som görs till följd av Europaparlamentets och rådets förordning som gäller blankning.

I propositionen föreslås dessutom att betaltjänstlagen ändras i syfte att genomföra Europaparlamentets och rådets förordning som gäller krav för vissa betalningar och autogireningar i euro. Till betaltjänstlagen fogas en ny straffbestämmelse om betaltjänstförseelse. Till lagen om betalningsinstitut fogas dessutom en ny bestämmelse om påföljdsavgift och till följd av den ändras också lagen om Finansinspektionen.

Enligt förslaget ska lagen om Finansinspektionen dessutom ändras i syfte att genomföra kommissionens förordning som gäller tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv som gäller ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen. Vid tillsynen över marknadsmissbruk ska Finansinspektionen vara den behöriga myndighet som avses i förordningen. Finansinspektionen ska dessutom ha rätt att påföra administrativa påföljder på den som bryter mot förordningens bestämmelser om marknadsmissbruk.

Lagarna avses träda i kraft omedelbart efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 NULÄGE	4
1.1 Lagstiftning och praxis.....	4
1.2 EU:s lagstiftning	5
OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	5
Betalningar och autogireringar i euro.....	10
Tillsynen över handeln med utsläppsätter för växthusgaser	11
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	12
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	13
3.1 Ekonomiska konsekvenser.....	13
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	14
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	14
DETALJMOTIVERING	16
1 LAGFÖRSLAG	16
1.1 Lagen om Finansinspektionen.....	16
1.2 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	19
1.3 Lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.....	20
1 kap Allmänna bestämmelser	20
DEL II EN VÄRDEPAPPERSCENTRALS, EN	
CLEARINGORGANISATIONER, EN CENTRAL MOTPARTS OCH EN	
CLEARINGMEDLEMS VERKSAMHET	20
3 kap Clearingorganisationers verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och	
verksamhet	20
4 kap Centrala motparter	20
5 kap Clearingmedlemmar	21
6 kap Värdeandelssystemet.....	21
8 kap Särskilda bestämmelser	21
1.4 Lagen om handel med finansiella instrument	22
1 kap Tillämpningsområde och definitioner	22
2 kap Börsverksamhet	22
4 kap Multilaterala handelsplattformar	22
1.5 Värdepappersmarknadslagen	22
1 kap Allmänna bestämmelser	22
15 kap Administrativa påföljder	23
1.6 Lagen om betalningsinstitut	23
1.7 Betaltjänstlagen.....	24
1.8 Lagen om statens säkerhetsfond.....	24
2 IKRAFTTRÄDANDE	24
LAGFÖRSLAG	25
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	25
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift.....	29
Lag om ändring av lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	32
Lag om ändring av lagen om handel med finansiella instrument.....	35
Lag om ändring av 1 kap. 5 § och 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen	37
Lag om ändring av lagen om betalningsinstitut	38

Lag om ändring av betaltjänstlagen.....	39
Lag om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond	40
BILAGA	41
PARALLELLTEXTER	41
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	41
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift.....	49
Lag om ändring av lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	53
Lag om ändring av lagen om handel med finansiella instrument.....	63
Lag om ändring av 1 kap. 5 § och 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen	66
Lag om ändring av lagen om betalningsinstitut	68
Lag om ändring av betaltjänstlagen.....	70
Lag om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond	71

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Bestämmelser om finländska clearingorganisationer ingår i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012). Den kraftiga förändringen av värdepappershandeln och Europeiska unionens, nedan *EU*, reglering av den på 2000-talet ledde också till ändringar i clearingen av värdepappersavslut. Tidigare fördelades clearingen och avvecklingen av förpliktelser till följd av värdepapperstransaktioner på nya aktörer, vilket ökade konkurrensen i branschen. Centrala motparter (*Central Clearing Counterparty*) har erövrat marknadsandelar särskilt inom clearingen av förpliktelser till följd av värdepapperstransaktioner. Till följd av marknadsförändringarna överlämnades i Finland ett förslag till bestämmelser om utländska clearingorganisationer till riksdagen, vilket trädde i kraft i början av 2010 (RP 187/2009 rd).

En utländsk clearingorganisation ska med stöd av 4 kap. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet ansöka om tillstånd hos finansministeriet för att få bedriva verksamhet i Finland. I samband med att tillstånd beviljas ska finansministeriet höra Finlands Bank och Finansinspektionen (3 och 5 §). De förutsättningar som angetts för att bevilja utländska clearingorganisationer tillstånd skiljer sig åt beroende på om aktören kommer från en EES-stat eller utanför EES. När en utländsk clearingorganisation har sitt säte utanför EES-området har samarbetet mellan hemstatens tillsynsmyndighet och Finansinspektionen getts särskild betydelse. En utländsk clearingorganisation ska ansöka om clearingmedlemskap i en finländsk clearingorganisation med stöd av 5 kap. 3 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. I Finland verkar en utländsk clearingorganisation som har beviljats tillstånd och som i egenskap av central motpart clearar förpliktelser till följd av värdepapperstransaktioner i det transaktionssystem som upprätthålls av Nasdaq OMX Helsinki Oy.

Bestämmelser om betalningsinstitut ingår i lagen om betalningsinstitut (297/2010) och om de tjänster som de tillhandahåller bestäms i betaltjänstlagen (290/2010). Lagen om betalningsinstitut har utfärdats med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt om upphävande av direktiv 97/5/EG (*betaltjänstdirektivet*) och direktiv 2009/110/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (*direktivet om elektroniska pengar*). Enligt 1 § 2 mom. 2 punkten i betaltjänstlagen är gireringar och direktdebiteringar sådana betaltjänster som avses i lagen.

Betalningsinstitutet hör till Finansinspektionens tillsynsobjekt enligt 4 § i lagen om Finansinspektionen. Med stöd av 83 § i betaltjänstlagen övervakar också konsumentombudsmannen att lagen iakttas när betaltjänst-användaren är en konsument. Finansinspektionen och konsumentombudsmannen ska ha ett ändamålsenligt samarbete och när de utför sina tillsynsuppgifter ska de vid behov samarbeta med Kommunikationsverket. Tjänsteleverantören ska dessutom enligt 14 § ge uppgift om möjligheten att anmäla tjänsteleverantörens förfarande till den myndighet som övervakar tjänsteleverantörens verksamhet och om möjligheten att föra en tvist som gäller ramavtalet till konsumenttvistnämnden eller något annat motsvarande organ. Exempelvis Försäkrings- och finansiärsgivningen FINE utreder klagomål från försäkrings-, bank- och värdepapperskunder, om ärendet inte ska handläggas av konsumenttvistnämnden.

Finansinspektionen kan med stöd av 39 § i lagen om Finansinspektionen meddela ett övervakat betalningsinstitut en offentlig varning. Om någon tillhandahåller betaltjänster utan auktorisation eller utan ett myndighetsbeslut enligt 8 § ska denne med stöd av 49 § i lagen om betalningsinstitut för betalningsin-

stitutsbrott dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

1.2 EU:s lagstiftning

OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Europaparlamentet och rådet antog den 4 juli 2012 förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan kallad *EMIR-förordningen*. Regleringen är ett led i kommissionens åtgärder för att stärka regelverket för finansmarknaden. År 2009 utarbetade kommissionen ett meddelande om derivatens roll i samband med finanskrisen (*Effektiva, säkra och solida derivatmarknader*, KOM(2009) 332 slutlig). G20-ledarna kom 2009 överens om att alla standardiserade OTC-derivatkontrakt senast från slutet 2012 ska clearas via en central motpart och inrapporteras till transaktionsregister.

OTC-derivat har inte ansetts vara tillräckligt transparenta finansiella instrument, eftersom de vanligtvis är bilaterala kontrakt och uppgifter om dem inte har offentliggjorts på marknaden. Detta har bidragit till att försvåra tillsynsmyndigheternas bedömning av de risker som hänför sig till derivatpositioner och att bestämma riskens omfattning.

I EMIR-förordningen föreskrivs krav för clearing och bilateral riskhantering för OTC-derivatkontrakt, rapporteringskrav för derivatkontrakt och enhetliga krav för centrala motparter och transaktionsregisters verksamhet. Enligt artikel 1 ska förordningen tillämpas på centrala motparter och deras clearingmedlemmar, finansiella motparter och transaktionsregister samt, när så anges, på icke-finansiella motparter och handelsplatser.

Med central motpart avses en juridisk person som träder emellan motparterna i kontrakt som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader, och blir köpare till vare säljare och säljare till varje köpare (artikel 2.1).

Med finansiell motpart avses enligt artikel 2.8 ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut, ett skadeförsäkringsföretag, ett livförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett fondföretag och dess förvaltningsbolag, ett

tjänstepensionsinstitut och en alternativ investeringsfond. Med icke-finansiell motpart avses ett annat företag än en central motpart eller en finansiell motpart, så i praktiken är gruppen företag som omfattas av definitionen av icke-finansiell motpart synnerligen stor (artikel 2.9). Antalet icke-finansiella motparter begränsas dock av det värde för clearingströsklarna som Esma fastställer enligt artikel 10.4.

Pensionssystem definieras i artikel 2.10. För pensionssystem har i förordningen angetts en övergångsperiod (artikel 85.2 och artikel 89) som innebär att ett pensionssystem genom beslut av den behöriga myndigheten kan beviljas undantag från tillämpningen av kraven i artikel 4 i förordningen. I sådana fall tillämpas kraven i artikel 11 på pensionssystemet.

EMIR-förordningen ställer clearingkrav på OTC-derivatkontrakt när derivaten har ingåtts mellan parter som definieras i artikel 4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, nedan Esma, ska upprätta och föra ett offentligt register på sin webbplats, i vilket införs bl.a. de OTC-derivat som är föremål för clearingkravet enligt artikel 4, auktoriserade centrala motparter som kan utnyttjas för clearing och den dag då clearingkravet börjar gälla (artikel 6). En central motpart som auktoriserats för clearing av OTC-derivatkontrakt ska enligt artikel 7 acceptera clearing av sådana kontrakt utan diskriminering och på ett transparent sätt, oberoende av handelsplats. På motsvarande sätt ska enligt artikel 8 en handelsplats på begäran tillhandahålla en central motpart transaktionsuppgifter på ett transparent och icke-diskriminerande sätt. En central motpart, en handelsplats eller en behörig myndighet kan neka tillträde på de villkor som räknas upp i artiklarna 7 och 8.

I artikel 9 definieras de derivatkontrakt som derivatkontraktets motparter och centrala motparter ska rapportera till ett transaktionsregister eller Esma. Uppgifter om derivatkontrakt och ändringar i dem ska förvaras under minst fem år.

I artikel 10 bestäms om skyldighet för icke-finansiella motparter att rapportera om att clearingtröskeln för OTC-derivatpositioner överskrids. Med stöd av artikel 10.4 kan

Esma utarbeta tekniska standarder för tillsyn som anger kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den affärsverksamhet eller likviditetsförvaltningsverksamhet som anges i punkt 3. I standarderna anges dessutom värden för clearingströsklarna, som ska fastställas med utgångspunkt i vilken systemvikt en motparts samlade nettopositioner och nettoexponeringar har per klass av OTC-derivat.

Motparter vilka ingår ett OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart ska se till att det har införts lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och motpartskreditrisker (artikel 11).

I artikel 12 åläggs medlemsstaterna att införa sanktioner som är effektiva, proportionella och avskräckande vid överträdelser av bestämmelserna i avdelning II i förordningen. Sanktionerna ska åtminstone inkludera administrativa avgifter. Dessutom ska medlemsstaterna offentliggöra alla sanktioner som utdömts för överträdelser av artiklarna 4, 5 och 7–11, förutsatt att detta inte skapar allvarlig oro på finansmarknaderna eller åsamkar de berörda parterna oproportionerligt stora skador. Med stöd av artikel 22.3 ska medlemsstaterna se till att lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning kan vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, om förordningen inte efterlevs.

I avdelning III i förordningen bestäms om auktorisation och tillsyn av centrala motparter. En central motpart ska ansöka om auktorisation hos behörig myndighet i den medlemsstat där den är etablerad. Auktorisationen gäller på EU:s hela område (artikel 14). En central motpart ska enligt artikel 16 ha ständig tillgång till ett startkapital på minst 7,5 miljoner euro. Myndigheten ska inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan bedöma om ansökan är fullständig (artikel 17). Inom 30 dagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan ska den behöriga myndigheten inrätta ett kollegium enligt artikel 18, som efter mottagandet av den riskbedömning som den myndighet som mottagit ansökan om auktorisation lämnat utarbetar ett gemensamt yttrande enligt artikel 19 i vil-

ket det fastställs huruvida sökanden uppfyller de krav som fastställs i förordningen. Finansministeriet och Finansinspektionen deltar i det kollegium som inrättas för ett auktorisationsärende som gäller en finländsk central motpart. Finansinspektionen samt vid behov finansministeriet och Finlands Bank deltar i det kollegium som inrättas för ett auktorisationsärende som gäller en utländsk central motpart.

I artikel 20 bestäms om förutsättningarna för att upphäva auktorisation av en central motpart. Auktorisationen kan upphävas om den centrala motparten inte har utnyttjat sin auktorisation inom 12 månader, uttryckligen har frånsagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna. Om den centrala motparten har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för auktorisationen och inte har vidtagit de åtgärder för att avhjälpa situationen som den centrala motpartens behöriga myndighet begärt inom en fastställd tidsram, kan den behöriga myndigheten upphäva auktorisationen. Dessutom kan auktorisationen upphävas om den centrala motparten allvarligt och systematiskt har åsidosatt något av de krav som fastställs i förordningen.

Enligt artikel 22 ska varje medlemsstat utse den behöriga myndighet som ska svara för auktorisation och tillsyn av centrala motparter. Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet ska den klart utse en myndighet med ensamt ansvar för att samordna samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma, andra medlemsstaters behöriga myndigheter, Europeiska bankmyndigheten (EBA) och berörda ECBS-medlemmar i enlighet med artiklarna 23, 24, 83 och 84.

En i ett tredjeland etablerad central motpart får tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen endast om denna centrala motpart är godkänd av Esma (artikel 25.1).

I artiklarna 26–35 bestäms om organisatoriska krav på centrala motparter. I artikel 26 bestäms om centrala motparters organisationsstruktur, effektiva riskhanteringsmeto-

der, rutiner, lönepolitik och IT-system. En central motpart ska kostnadsfritt offentliggöra sina styrformer, regelverket för verksamheten, samt sina inträdeskriterier för clearingmedlemskap.

En central motpart ska ha en styrelse och dess företagsledning ska ha tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten (artikel 27).

Enligt artikel 28 ska en central motpart inrätta en riskkommitté som ska ge råd till styrelsen om omständigheter som kan påverka den centrala motpartens riskhantering.

Med stöd av artikel 29 ska en central motpart i minst tio år bevara alla registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet samt i minst tio år efter att avtal löpt ut alla uppgifter om alla avtal som den har behandlat.

När en central motpart ansöker om auktorisation ska den ge upplysningar om alla fysiska eller juridiska personer som är dess aktieägare eller medlemmar och som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och upplysningar om storleken på sådana innehav (artikel 30).

I artikel 31 bestäms om de upplysningar om organisationen som ska lämnas den behöriga myndigheten. Den centrala motparten ska underrätta den behöriga myndigheten om alla personbyten i ledningen och förslag som gäller förvärv av kvalificerat innehav. I artikel 32 bestäms om myndighetens bedömning av förslag som gäller förvärv av kvalificerat innehav.

Med stöd av artikel 33 ska en central motpart upprätthålla effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden för att påvisa intressekonflikter. En central motpart ska också att lämpliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en lämplig katastrofplan för att återställa verksamheten (artikel 34).

Om en central motpart utkontrakterar operativa funktioner ska den säkerställa bl.a. att utkontraktering inte innebär delegering av ansvar, att den centrala motpartens förbindelser med och skyldigheter gentemot sina clearingmedlemmar eller, när så är tillämpligt, gentemot sina kunder inte ändras, att villkoren för den centrala motpartens auktorisation inte förändras och utkontraktering får

inte förhindra utövandet av tillsynsfunktioner.

I artiklarna 36–39 bestäms om deltagandekrav, transparens samt separering och överförbarhet i fråga om tillgångar. Med stöd av artikel 37 ska en central motpart ha icke-diskriminerande, transparenta och objektiva kriterier för deltagande. Kriterier för att begränsa tillträdet ska endast tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för den centrala motparten.

En central motpart och dess clearingmedlemmar ska offentliggöra priser och avgifter för de tjänster som tillhandahålls (artikel 38).

En central motpart ska ha separata register och separat bokföring som gör att den kan separera tillgångar och positioner som innehas för en clearingmedlems räkning från andra tillgångar och positioner. En central motpart ska erbjuda clearingmedlemmarna möjlighet till separering av kunders samlingskonton och till enskild kundseparering. Den centrala motparten ska på begäran kunna erbjuda clearingmedlemmarna möjligheten att öppna flera konton i eget namn för sina kunders räkning. En clearingmedlem ska på motsvarande sätt ha separata register och separat bokföring för att separera sina tillgångar och positioner från sina kunders tillgångar och positioner. En clearingmedlem ska också åtminstone erbjuda sina kunder möjligheten att välja mellan separering av kunders samlingskonton och enskild kundseparering (artikel 39).

I artiklarna 40–50 bestäms om försiktighetskrav för centrala motparter. En central motpart ska nästan i realtid mäta och bedöma sin likviditet och kreditexponering mot varje clearingmedlem. En central motpart ska tillämpa, kräva och driva in marginalsäkerheten från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med (artikel 41). Säkerheterna ska vara mycket likvida, och för icke-finansiella motparter får en central motpart godta även bankgarantier, med beaktande av sådana garantier vid beräkning av dess exponering mot en bank som är clearingmedlem (artikel 46). För att begränsa kreditexponeringen ska en central motpart ha en obeståndsfond för att täcka förluster som överskrider de förluster som ska täckas av

marginalsäkerheter, till följd av att en eller flera clearingmedlemmar hamnar på obestånd. Utöver marginalsäkerheterna och obeståndsfonden ska en central motpart disponera över tillräckliga i förväg finansierade finansiella medel för att kunna täcka eventuella ytterligare förluster. Tjänsterna och verksamheten ska också tryggas med tillräcklig likviditet (artiklarna 42–44).

I artikel 45 sägs att om en clearingmedlem hamnar på obestånd ska en central motpart innan andra medel tas i anspråk för förlusttäckning använda de marginalsäkerheter som denna clearingmedlem ställt. Om marginalsäkerheterna inte räcker till för att täcka den centrala motpartens förluster ska den centrala motparten använda clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden för att täcka dessa förluster.

Säkerheterna ska vara mycket likvida med minimala kredit- och marknadsrisker. Med tillräcklig försiktighet får en central motpart som säkerhet godta även ett derivatkontrakts underliggande tillgång eller det finansiella instrument som den centrala motpartens exponering utgår från (artikel 46).

En central motpart ska enligt artikel 47 endast investera sina finansiella medel i kontanter eller mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker. I artikel 48 bestäms om de obeståndsförfaranden som en central motpart ska ha och som ska tillämpas när en clearingmedlem inte följer den centrala motpartens deltagandekrav. En central motpart ska vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att den har rättslig befogenhet att avveckla de positioner som den clearingmedlem som har hamnat på obestånd innehar och att överföra eller realisera kundernas positioner som tillhör den clearingmedlemmens kunder.

Enligt artikel 49 ska en central motpart regelbundet, t.ex. genom stresstester, se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll.

För avveckling av sina transaktioner ska en central motpart i regel använda centralbanksmedel. Om centralbanksmedel inte är tillgängliga och inte kan användas, ska åtgär-

der vidtas för att strikt begränsa kontantavvecklingsrisker (artikel 50).

I artiklarna 52–54 bestäms om krav som ställs på centrala motparter som ingår en samverkansöverenskommelse. De centrala motparterna ska separera tillgångar och positioner från andra centrala motparter konton. De centrala motparterna ska etablera lämpliga riktlinjer, förfaranden och system för att kartlägga, övervaka och hantera de risker som följer av samverkansöverenskommelsen. Dessutom ska de centrala motparterna avtala om sina respektive rättigheter och skyldigheter, kartlägga, övervaka och effektivt hantera kredit- och likviditetsrisker samt kartlägga eventuella ömsesidiga beroenden och korrelationer.

Transaktionsregistret övervakas av Esma, vars beslut om registrering ska gälla inom hela unionen (artikel 55). Om ett transaktionsregister har auktoriserats av en medlemsstat, ska Esma enligt artikel 56 underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen av transaktionsregistret. Ansökan ska avgöras inom 40 arbetsdagar efter mottagandet av en fullständig ansökan och transaktionsregistret ska inom fem arbetsdagar meddelas beslutet (artiklarna 58 och 59). Registreringen kan återkallas med stöd av artikel 71, om transaktionsregistret uttryckligen avstår från registreringen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månader, har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för registreringen.

Med stöd av artikel 61 ska ett transaktionsregister eller en tillhandahållare av utkontrakterade tjänster ge Esma uppgifter som Esma begärt eller krävt. Enligt artikel 62 får Esma granska och ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och sådant annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter. Dessutom får Esma kalla till sig personer som avses i artikel 61.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren, höra varje fysisk eller juridisk person

som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen, och begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

Esma får genomföra kontroller som gäller transaktionsregister på plats, göra allmänna utredningar och begära in uppgifter. Dessutom får Esma ålägga transaktionsregister avgifter och viten för överträdelser som förtecknas i en bilaga till förordningen (artiklarna 65 och 66). I bilaga I till förordningen förtecknas de gärningar som Esma får ålägga avgifter för. Det är fråga om överträdelser som gäller organisatoriska krav eller intressekonflikter, överträdelser som gäller operativa krav, överträdelser som gäller transparens och tillgång till information och överträdelser som gäller hinder för tillsynsverksamheten. Innan beslut fattas ska Esma höra parterna på det sätt som föreskrivs i artikel 67. Esma ska offentliggöra avgifter och viten som har ålagts, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerlig skada (artikel 68). Ett beslut som gäller avgift eller vite får överklagas hos Europeiska unionens domstol (artikel 69).

Om Esma finner att ett transaktionsregister har begått någon av de överträdelser som förtecknas i bilaga 1, kan den i enlighet med artikel 73 kräva att transaktionsregistret upphör med överträdelser, ålägga avgifter, utfärda offentliga underrättelser och som en sista utväg återkalla registreringen av transaktionsregistret. I artikel 74 bestäms att Esma vid behov får delegera tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat.

Tillsynsregistren är med stöd av artikel 72 skyldiga att betala tillsynsavgifter till Esma.

Kommissionen får enligt artikel 75 anta genomförandeakter som fastställer att transaktionsregister som auktoriserats i ett tredjeland följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i förordningen. Ett transaktionsregister i ett tredjeland ska löpande vara föremål för effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll och det ska finnas garantier för tystnadsplikt. Esma får etablera samarbetsarrangemang med tillsynsmyndigheter i tredjeländer för att få tillgång till information om transaktionsregister i EU (artikel 76).

Esma får delegera tillsynsuppgifter till nationella behöriga myndigheter med stöd av artikel 74.

I artikel 77 bestäms om godkännande av ett transaktionsregister som har etablerats i ett tredjeland.

Artiklarna 78–82 innehåller bestämmelser om krav som ska ställas på transaktionsregister. Ett transaktionsregister ska ha en tydlig organisationsstruktur och tillfredsställande rutiner för intern kontroll samt stabila styrformer (artikel 78). Ett transaktionsregister ska enligt artikel 79 minimera den operativa risken samt ha tillräckliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en katastrofplan för att kunna upprätthålla verksamheten.

I artikel 80 bestäms om skydd och registrering av uppgifter som transaktionsregister mottar. Ett transaktionsregister ska registrera de uppgifter som det mottar om derivatkontrakt och bevara dem i minst tio år efter det att motsvarande avtal löpt ut. Transaktionsregistret ska beräkna positioner per klass av derivat och rapportera enhet. Uppgifterna ska enligt artikel 81 offentliggöras regelbundet och på ett lättillgängligt sätt.

I artikel 83 bestäms om tystnadsplikt för dem som fått uppgifter med stöd av förordningen. Tystnadsplikten i artikeln begränsar dock inte utlämnandet av uppgifter till en annan person eller myndighet i fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser eller denna förordning. Behöriga myndigheter, Esma och andra relevanta myndigheter ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter (artikel 84).

Övergångsbestämmelser ingår i artikel 89. Under tre år efter förordningens ikraftträdande ska clearingkravet i artikel 4 inte gälla OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar investeringsrisker med direkt koppling till den finansiella solvensen för sådana pensionssystem som definieras i artikel 2.10. Övergångsperioden ska också gälla enheter som har inrättats i syfte att tillhandahålla ersättning till medlemmar i pensionssystem om de skulle hamna på obestånd.

En central motpart som i sin etableringsmedlemsstat har auktoriserats att tillhandahålla clearingtjänster i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning innan de tekniska standarder som anges närmare i förordningen antagits av kommissionen, ska ansöka om auktorisation enligt förordningen inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarderna.

Betalningar och autogireringar i euro

Europaparlamentet och rådet antog den 14 mars 2012 förordning (EU) nr 260/2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009, nedan *SEPA-förordningen*. I artikel 1 bestäms om betalnings- och autogireringstransaktioner i euro inom unionen där såväl betalarens som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är etablerade inom unionen, eller där betalningstransaktionens enda betaltjänstleverantör är etablerad inom unionen. Förordningen tillämpas ändå inte på betalningstransaktioner som genomförs mellan och internt hos betaltjänstleverantörer, betalningstransaktioner mellan banker via system för betalning av större belopp, kortbetalningar och kontantuttag, betalningstransaktioner som genomförs med hjälp av mobiltelefon eller någon annan elektronisk utrustning, om inte sådana transaktioner leder till betalningar eller autogireringar, rena penningöverföringar (fysisk överföring av kontanter från en person till en annan utan kontoregistreringar) och överföring av elektroniska pengar utan kontoregistreringar. Om en betaltjänst är förknippad med även andra tilläggstjänster än betalning eller autogirering, tillämpas inte förordningen på dessa tilläggstjänster.

Enligt artikel 3 i Sepa-förordningen ska en betaltjänstleverantör vara nåbar för andra betaltjänstleverantörer inom unionen, om denne tidigare har varit nåbar för betalningar eller autogireringar i sitt hemland.

I artikel 4 bestäms om interoperabilitet mellan betaltjänstleverantörer. Reglerna för betaltjänster ska vara desamma i hemlandet och unionen, och betaltjänstleverantörerna ska använda betalningsordningar och betalningssystem som används av en majoritet.

Betalningsordningar och betalningssystem får inte innebära tekniska hinder. Interoperabiliteten får inte begränsas av att man håller sig till ovanliga lösningar eller lösningar som användas av små grupper. Artikel 5 tillämpas från och med den 1 februari 2014.

Artikel 5 gäller krav för betalnings- och autogireringstransaktioner. Betaltjänstleverantörer ska använda Iban-kontonummer för identifiering av betalkonton och tillse att betaltjänstanvändaren använder Iban-kontonummer. Betaltjänstleverantörer ska använda standarden ISO 20022 XML vid översändandet av betalningstransaktioner, och standarden ska också användas när betalningar eller autogireringar har sammanförts av betaltjänstanvändare som inte är konsumenter och mikroföretag. Standarden ISO 20022 XML ska också användas på betaltjänstanvändarens uttryckliga begäran.

En betaltjänstleverantör ska dessutom se till att en betalare i fråga om betalningar tillhandahåller uppgifter om betalarens namn och/eller Iban-numret på betalarens betalkonto, betalningsbeloppet, Iban-numret på betalningsmottagarens betalkonto, i förekommande fall, betalningsmottagarens namn och uppgifter om penningöverföringen. Bestämmelser om de uppgifter som betalarens betaltjänstleverantör ska tillhandahålla betalningsmottagarens betaltjänstleverantör finns i punkt 2 b i bilagan. Betalningsmottagaren ska tillhandahållas uppgifter om betalarens namn, betalningsbeloppet och, i förekommande fall, uppgifter om penningöverföringen. Bestämmelserna ska tillämpas med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och de nationella bestämmelser som utfärdats för att genomföra det. Personuppgiftslagen (523/1999) innehåller bestämmelser om behandling och överföring av de personuppgifter som avses i nämnda direktiv.

I samband med autogireringar ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör se till att betalningsmottagaren tillhandahåller de uppgifter som förtecknas i punkt 3 a i bilagan och att betalaren ger sitt medgivande till autogireringen till både betalningsmottagaren och betalarens betaltjänstleverantör. I punkt

3 c i bilagan till förordningen bestäms om de uppgifter som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska tillhandahålla betalarens betaltjänstleverantör. I punkt 3 d i bilagan bestäms om de uppgifter som betalaren ska erhålla.

Betalaren ska ha rätt att ge sin betaltjänstleverantör i uppdrag att begränsa en autogirering till ett visst belopp eller en viss periodicitet, eller både och, kontrollera varje autogireringstransaktion innan betalarens betalkonto debiteras, om medgivandet inte föreskriver rätt till återbetalning, och blockera alla autogireringar från betalarens betalkonto eller alla autogireringar som initieras av en eller flera betalningsmottagare. Betaltjänstleverantörerna behöver inte uppfylla kraven ovan, om varken betalaren eller betalningsmottagaren är en konsument.

Det som föreskrivs i artikel 5 och bilagan ska tillämpas på autogireringar och betalningar senast den 1 februari 2014 (artikel 6). För nationella betalningstransaktioner får medlemsstaterna eller medlemsstatens betaltjänstleverantör fastställa tidigare datum.

Med stöd av artikel 7 får betalningsmottagaren inkassera återkommande autogireringar även efter den 1 februari 2014 i avsaknad av nationell lagstiftning eller kundöverenskommelser om fortsatt giltighet för autogireringsmedgivanden.

I artikel 8 förbjuds användning av förmedlingsavgifter för autogireringstransaktioner. Förmedlingsavgift är en avgift som betalas mellan betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer för autogireringar. För så kallade R-transaktioner, dvs. återkallade eller avvisade autogireringar, får dock en multilateral förmedlingsavgift tillämpas. Villkoret är att man syftar till att fördela förmedlingsavgifterna på de betaltjänstleverantörer, eller deras betaltjänstanvändare, som har orsakat R-transaktionen, att avgifterna är kostnadsbaserade, att de inte överskrider de faktiska kostnaderna, att betaltjänstanvändarna inte påförs ytterligare kostnader och att det inte finns något praktiskt och ekonomiskt hållbart alternativ till arrangemanget.

I artikel 9 bestäms om betalningars tillgänglighet. En betalare ska inte i samband med en betalning specificera i vilken medlemsstat betalkontot ska finnas. På motsva-

rande sätt ska en betalningsmottagare som tar emot en betalning eller använder en autogirering inte specificera i vilken medlemsstat betalkontot ska finnas, under förutsättning att betalkontot är nåbart i enlighet med artikel 3.

Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter med ansvar för efterlevnaden av förordningen (artikel 10). Enligt artikel 11 ska medlemsstaterna senast den 1 februari 2013 fastställa bestämmelser om vilka sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av förordningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Sanktionerna ska ändå inte tillämpas på konsumenter. Medlemsstaterna ska dessutom inrätta lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol för att lösa tvister mellan betaltjänstanvändare och deras betaltjänstleverantörer som gäller rättigheter och skyldigheter och som uppkommit till följd av tillämpningen av förordningen (artikel 12).

I artiklarna 13–15 bestäms om delegering av befogenhet till kommissionen och om tidpunkten för översyn av förordningen.

Artikel 16 gäller övergångsbestämmelser. Genom undantag från artikel 6.1 och 6.2 får medlemsstaterna tillåta betaltjänstleverantörer att fram till den 1 februari 2016 tillhandahålla omvandlingstjänster för nationella betalningstransaktioner. Dessutom får undantag göras för betalnings- och autogireringstransaktioner med en sammanlagd marknadsandel på mindre än 10 % av det totala antalet transaktioner i en viss medlemsstat, baserat på ECB:s betalningsstatistik. Undantag kan också tillåtas för betalningstransaktioner som initierats med betalkort och som leder till en autogirering till och från ett identifierat betalkonto, och för sammanförda betalningar och autogireringar.

Tillsynen över handeln med utsläppsrätter för växthusgaser

Inom EU:s utsläppshandelssystem inleds den tredje handelsperioden vid ingången av 2013. Under denna period tilldelas utsläppsrätterna i regel genom en centraliserad auktion på unionens gemensamma auktionsplattform. Auktionerna genomförs i enlighet med kommissionens auktioneringsförordning. En

del av medlemsstaterna har auktionerat ut sina utsläppsrätter redan under den andra handelsperioden (2008–2012), men motsvarande omfattande och centraliserade auktioner har inte ordnats tidigare. Finland har under de tidigare handelsperioderna tilldelat alla sina utsläppsrätter gratis till verksamhetsutövarna inom utsläppshandelssektorn.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG har genomförts i Finland genom lagen om utsläppshandel (311/2011). Lagens 6 kap. innehåller bestämmelser om auktionering av utsläppsrätter. Enligt lagens 36 § auktionerar Finland ut sin andel av utsläppsrätterna via en auktionsplattform som är gemensam för hela unionen. Som auktionsförrättare enligt lagens 37 § fungerar Energimarknadsverket, som svarar för att utsläppsrätterna överläts till auktion och tar emot Finlands auktionsintäkter.

Som en produkt som ska säljas via den gemensamma auktionsplattformen valdes sommaren 2011 ett s.k. tvådagars *spotkontrakt*, som inte är ett sådant finansiellt instrument som avses i direktivet om marknader för finansiella instrument. I Finlands lagstiftning finns det för närvarande inte några bestämmelser om tillsynen över spotmarknaden för utsläppsrätter, om missbruk som gäller den eller om påföljder. Finansinspektionen utövar inte heller tillsyn över auktionerna på utsläppsrätter.

Avsikten är att det före utgången av juni 2013 ska väljas en gemensam auktionsövervakare enligt artikel 24 i auktioneringsförordningen. Auktionsövervakaren är en privat aktör, vars tillsynsuppgift kompletterar myndighetstillsynen över auktionerna.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att genomföra de bestämmelser i EMIR-förordningen beträffande vilka den detaljerade regleringen har överlåtits åt medlemsstaterna att lösa nationellt. Till dessa bestämmelser hör artikel 10 om tillsyn över clearingkravet för icke-finansiella motparter, artikel 12 om sanktio-

ner, artikel 22 om utseende av behörig myndighet för centrala motparter, artikel 23 om samarbete mellan myndigheter, artikel 24 om krissituationer, artikel 83 om tystnadsplikt och artikel 84 om utbyte av information. Dessutom är ett syfte med propositionen att upphäva sådana gällande bestämmelser om utländska centrala motparter som står i strid med förordningen.

I propositionen föreslås att Finansinspektionens befogenheter utvidgas. I lagen om Finansinspektionen (878/2008) definieras som andra finansmarknadsaktörer finansiella motparter, icke-finansiella motparter och pensionssystem enligt artikel 2 i förordningen. Finansinspektionen ska kunna påföra ordningsavgift och påföljdsavgift för överträdelse av vissa bestämmelser i förordningen. Påföljderna ska med vissa undantag offentliggöras.

Det föreslås att den reglering som gäller utländska clearingorganisationer upphävs, eftersom förordningens bestämmelser om centrala motparter också är tillämplig på en betydande del av de utländska clearingorganisationer som avses i lagstiftningen. Finansministeriet ska i Finland vara den myndighet enligt förordningen som beviljar verksamhetstillstånd för centrala motparter. Finansinspektionen ska svara för tillsynen över finländska centrala motparter samt för det samarbete mellan myndigheter och den samordning av informationsutbyte som avses i artiklarna 23, 24, 83 och 84 samt för tillsynen över att förordningen iakttas.

I propositionen föreslås dessutom vissa lagtekniska förtydligande preciseringar i värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med finansiella instrument. Med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 236/2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar (blankningsförordningen) föreslås att till värdepappersmarknadslagen fogas en bestämmelse om det särskilda krav på information som avses i blankningsförordningen. I lagen om handel med finansiella instrument företas likaså en precisering till följd av blankningsförordningen i fråga om de särskilda befogenheter som Finansinspektionen har att begränsa blankning på en handelsplats.

Med stöd av 39 § i lagen om Finansinspektionen kan Finansinspektionen meddela ett övervakat betalningsinstitut en offentlig varning. Med stöd av 49 § i lagen om betalningsinstitut ska den som tillhandahåller betaltjänster utan auktorisation eller utan ett beslut enligt 8 § i lagen om betalningsinstitut för betalningsinstitutsbrott dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

I propositionen föreslås att 40 § i lagen om Finansinspektionen ändras så att den också omfattar överträdelse av lagen om betalningsinstitut. Det föreslås att till lagen om betalningsinstitut fogas en ny bestämmelse om påföljder där de bestämmelser specificeras med stöd av vilka Finansinspektionen kan påföra påföljdsavgift.

Artikel 11 i SEPA-förordningen om de sanktioner som följer av överträdelse av förordningen förutsätter en ny straffbestämmelse i betaltjänstlagen. I bestämmelsen specificeras de artiklar som kan leda till bötesstraff om de överträds.

Konsumenttvistenämndens och Försäkrings- och finansrådgivningens gällande system för att lösa tvister anses vara tillräckligt som ett sådant lämpligt och effektivt förfarande för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 12 i SEPA-förordningen.

Genom förslaget genomförs dessutom nationellt det tillsyns- och påföljdssystem som förutsätts i artikel 43 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, nedan *auktioneringsförordningen*. Artikel 43.1 och 43.2 i auktioneringsförordningen förutsätter att Finansinspektionen har tillsynsansvaret för att artiklarna 37–42 i förordningen följs. Finansinspektionen ska också ha de adekvata tillsyns- och utredningsbefogenheter som anges i artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadssmissbruk). Dessutom förutsätter artikel 43.3 i auktioneringsförordningen att ett nationellt påföljdssystem i enlighet med artiklarna 14 och 15 i

marknadssmissbruksdirektivet också tillämpas på parter som bryter mot artiklarna 37–42 i auktioneringsförordningen. Vidare förutsätter artikel 43.4 i förordningen att bestämmelserna om myndighetssamarbete i artikel 16 i marknadssmissbruksdirektivet ska tillämpas på samarbete mellan de behöriga nationella myndigheter som avses i artikel 43.1 i förordningen.

För närvarande utövar Finansinspektionen tillsyn över marknadssmissbruk endast när det gäller finansiella instrument, inklusive utsläppsderivat. Den utsläppsrätt som auktioneras ut och som avses i auktioneringsförordningen är dock ett *spotkontrakt*, och inte ett finansiellt instrument. Kommissionen lade i oktober 2011 fram ett förslag till ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, ett förslag till förordning och ett förslag till förordning om marknadssmissbruk. Enligt förslagen ska utsläppsrätter definieras som finansiella instrument. Om förslaget godkänns kan de föreslagna hänvisningarna till auktioneringsförordningen i lagen om Finansinspektionen upphävas, eftersom Finansinspektionen då utövar tillsyn över marknadssmissbruk också när det gäller handel med utsläppsrätter direkt med stöd av förordningen om marknadssmissbruk. De nu föreslagna lagändringarna är således i kraft temporärt och endast tills marknadssmissbruksförordningen blir tillämplig.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

År 2011 var värdet av finansinstitutens och försäkringsanstalternas samtliga derivatskulder i Finland 176 860 miljoner euro och värdet av derivatfordringarna 181 927 miljoner euro.

EMIR-förordningen orsakar ytterligare kostnader för största delen av parterna i OTC-derivathandeln. De ändringar i den nationella lagstiftningen föreslagits till följd av

förordningen medför inte i sig några betydande kostnader för de aktörer som omfattas av förordningens tillämpningsområde. Tillämpningen av EMIR-förordningen samt lagförslagen 1 och 2 kan emellertid ha betydande konsekvenser för sådana företag som är icke-finansiella motparter enligt förordningen och som kommer att överskrida det värde för clearingströskeln enligt bestämmelser på lägre nivå som kommer att antas med stöd av förordningen. Till dem kan t.ex. höra företag som är verksamma på energimarknaden. Däremot tillämpas en omfattande frivillig övergångsperiod för clearing av derivattransaktioner via centrala motparter inom pensionssystem. Det är inte möjligt att göra exakta ekonomiska uppskattningar i fråga om de finländska företag som omfattas av förordningens tillämpningsområde.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Tillsynen över efterlevnaden av förordningen ökar Finansinspektionens uppgifter jämfört med nuläget, eftersom tillsynen i större utsträckning än tidigare omfattar OTC-derivattransaktioner och parterna i dem. För att övervaka efterlevnaden av förordningen måste tillsynen också riktas mot sådana parter som inte nödvändigtvis omfattas av Finansinspektionens tillsyn för närvarande. Det nya rapporteringskrav enligt förordningen som gäller alla derivatkontrakt kommer att beröra en stor grupp aktörer. Med stöd av förordningen ska Finansinspektionen både vidta olika åtgärder som förutsätter beslut och ta emot och registrera sådana anmälningar som ska lämnas med stöd av förordningen och som inte nödvändigtvis förutsätter separata beslut. Finansinspektionens nationella och internationella samarbetsuppgifter med andra myndigheter ökar. Finansinspektionen och finansministeriet ska samarbeta på bredare basis än tidigare när centrala motparter beviljas verksamhetstillstånd. Finansinspektionens uppgifter är delvis nya och förutsätter tilläggsresurser.

I propositionen föreslås finansministeriet få uppgifter som den myndighet som beviljar verksamhetstillstånd för centrala motparter. Uppgifterna avviker inte avsevärt från den tillsyn över tillstånden för utländska clear-

ingorganisationer som bedrivs med stöd av den gällande lagstiftningen. Den regleringen föreslås bli upphävd.

Finansinspektionens tillsynsobjekt samt andra aktörer på den reglerade finansmarknaden ökar i antal. Kostnaderna för tillsynen ska täckas med de tillsynsavgifter som avses i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift samt åtgärdsavgifter. Propositionen ökar beloppet av företagens administrativa och myndighetskostnader.

Tillsynen över efterlevnaden av Sepa-förordningen och artiklarna 37–42 i auktioneringsförordningen ökar arbetsbördan för Finansinspektionen samt eventuellt också konsumentombudsmannen och Försäkrings- och finansrådgivningen.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. En U-skrivelse har överlämnats till riksdagen om EMIR-förordningen (U 38/2010 rd).

En U-skrivelse har överlämnats till riksdagen om SEPA-förordningen (U 71/2010 rd).

Yttranden om propositionen har begärts av justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen, statskontoret, statens pensionsfond, Skatteförvaltningen, Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry, Finlands näringsliv rf, Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, Akava ry, Värdepappersmarknadsföreningen rf, Centralhandelskammaren, NASDAQ OMX Helsinki Oy, Familjeföretagens förbund, Börsstiftelsen i Finland, Finlands Fackförbunds Centralorganisation, Finlands Advokatförbund, Suomen pääomasijoitusyhdistys ry, Suomen Strukturoitujen Sijoitustuotteiden yhdistys ry, Företagarna i Finland, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf samt Euroclear Finland Ab.

Merparten av remissinstanserna ansåg att de föreslagna ändringarna var värda att understödjas och att utgångspunkterna för förslaget är motiverade. Utifrån yttrandena har det i den fortsatta beredningen gjorts detaljerade ändringar av propositionen, bl.a. i förslaget till lag om ändring av lagen om Fi-

nansinspektionens tillsynsavgift. Vissa remissinstanser förutsatte i sina yttranden bl.a. att preciseringar av tolkningen av förordningen tas in i förslagets detaljmotivering.

Det är dock inte möjligt att ta in några sådana motiveringar i denna proposition. En sammanfattning av remissvaren och huvudpunkterna i dem finns i statsrådets projektregister.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om Finansinspektionen

4 §. Tillsynsobjekt. Det föreslås att en ny 8 a punkt fogas till 2 mom. Till de auktoriserade tillsynsobjekt som avses i punkten hör också sådana centrala motparter som definieras i 1 kap. 3 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet och vars verksamhet regleras i EMIR-förordningen. Det ska vara Finansinspektionens uppgift att övervaka verksamheten hos i EMIR-förordningen avsedda finländska centrala motparter. Finansinspektionen deltar i övervakarkollegiet vid tillsynen över verksamheten hos centrala motparter från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som erbjuder sina tjänster i Finland. Finansministeriet ska dock vara den myndighet som beviljar verksamhetstillstånd för finländska centrala motparter på det sätt som föreslås i 4 kap. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. För att sköta de uppgifter som föreskrivits för de nationella behöriga myndigheterna i EMIR-förordningen och för att genomföra det internationella tillsynssamarbetet måste Finansinspektionen och finansministeriet dock samarbeta i nödvändig utsträckning.

I EMIR-förordningen bestäms om bl.a. kraven för auktorisation av centrala motparter och för deras bedrivande av verksamhet. Till följd av förordningens ikraftträdande står de nationella bestämmelserna om utländska clearingorganisationer i strid med förordningen. Av denna orsak föreslås att i lagen om Finansinspektionen upphävs eller ändras de gällande bestämmelser som berör utländska clearingorganisationer. Det föreslås att 5 mom. ändras så att hänvisningarna till utländska clearingorganisationer stryks.

5 §. Andra finansmarknadsaktörer. Det föreslås att 20 punkten ändras så att skiljetecknet efter punkten ändras till följd av den nya 21 punkten. Det föreslås att en ny 21 punkt fogas till paragrafen. Med stöd av punkten kan Finansinspektionen rikta tillsynsåtgärder mot finansiella och icke-finansiella motparter som avses i EMIR-förordningen. Finländska finansiella motparter ska i praktiken övervakas av Finansinspektionen också med stöd av 4 §. Eftersom propositionen överlämnas innan Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 genomförs nationellt, är det möjligt att en del av särskilt de utländska alternativa investeringsfonderna inte skulle omfattas av Finansinspektionens tillsyn. Om en finansiell motpart eller ett pensionssystem ska övervakas av Finansinspektionen med stöd av 4 §, tillämpas 4 § på dessa tillsynsobjekt i stället för 5 § 21 punkten.

Med stöd av den gällande lagstiftningen hör icke-finansiella motparter i princip inte till Finansinspektionens tillsynsobjekt, om de inte utgör andra finansmarknadsaktörer med stöd av 5 § 1 punkten i lagen om Finansinspektionen. I princip är det ett stort antal företag som börjar omfattas av tillsynen, även om endast en del blir föremål för tillsynen i praktiken. Med stöd av artikel 10.4 i EMIR-förordningen ska Esma utarbeta värden för clearingströsklarna, vilka ska tillämpas på icke-finansiella motparter. För att förebygga oegentligheter är det viktigt att Finansinspektionen har faktisk behörighet att ingripa i verksamhet som man misstänker att når upp till de tröskelvärden som föreskrivits i EMIR-förordningen och i tekniska standarder på lägre nivå som antagits med stöd av förordningen. Av denna orsak föreslås att alla

icke-finansiella motparter som avses i förordningen ska utgöra andra finansmarknadsaktörer.

Andra finansmarknadsaktörer som avses i punkten ska också vara transaktionsregistren, som enligt EMIR-förordningen är aktörer som ska övervakas av Esma. Transaktionsregistrens verksamhet regleras inte särskilt i den nationella lagstiftningen. Om en sådan tjänsteleverantör skulle besluta att inleda verksamhet i Finland, ska Finansinspektionen i behövlig omfattning bedriva tillsynssamarbete med Esma, som beviljar transaktionsregistret auktorisation och övervakar dess verksamhet.

Pensionssystem definieras i artikel 2.10 i förordningen. För pensionssystem har det beviljats vissa undantag från förordningens tillämpningsområde. I artikel 2.10 d föreskrivs att under vissa förutsättningen omfattar definitionen också övriga auktoriserade och övervakade enheter, eller arrangemang, som bedriver verksamhet på nationell nivå. På samma sätt som på finansiella motparter ska i första hand 4 § tillämpas även på pensionssystem.

Det föreslås att en *ny 22 punkt* fogas till paragrafen. Med stöd av punkten kan Finansinspektionen rikta tillsynsåtgärder mot sådana personer som är skyldiga att iaktta bestämmelserna i artiklarna 38, 39, 40, 41 och 42 i auktioneringsförordningen. Sådana andra finansmarknadsaktörer som avses i punkten är således alla som handlar i strid med dessa bestämmelser om marknadsmissbruk i auktioneringsförordningen. Till bestämmelserna hör bestämmelserna i artiklarna 38, 39 och 40 om förbjuden användning av insiderinformation, artikel 41 om förbud mot otillbörlig marknadspåverkan och artikel 42 om särskilda krav för att minska risken för marknadsmissbruk.

Det föreslås att en *ny 23 punkt* fogas till paragrafen. Tillägget är nödvändigt på grund av en lagteknisk precisering som görs till följd av att aktörerna i fråga saknas i lagrummet på grund av ändringarna av det i lagen 752/2012. Andra finansmarknadsaktörer är, på det sätt som avses i lag 902/2011, alltså de aktörer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut.

6 §. Övriga definitioner. Det föreslås att *1 mom. 3 punkten* ändras så att hänvisningen till utländska clearingorganisationers säte stryks. Till *5 punkten* fogas en hänvisning till centrala motparter som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. Finansinspektionen ska ha befogenheter att bedriva tillsynssamarbete med andra myndigheter som motsvarar Finansinspektionen när det gäller tillsynen över utländska centrala motparter med stöd av förordningens bestämmelser om kollegium och myndighetssamarbete.

Det föreslås att *10 punkten* upphävs eftersom den blir onödig.

38 §. Ordningsavgift. Det föreslås att skiljetecknet i *1 mom. 3 punkten* ändras. En ny grupp som börjar omfattas av ordningsavgift vore enligt den nya *4 punkten* de som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot artiklarna 4–5 och 7–11 i EMIR-förordningen. I punkten i den gällande bestämmelsen ska tillämpas om någon försummar skyldigheten enligt förordningen att lämna Finansinspektionen uppgifter som regelbundet ska ges Finansinspektionen. *2 punkten* ska tillämpas på centrala motparter med stöd av 8 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.

I artikel 5 i förordningen föreskrivs om förfarandet för clearingkrav. I artiklarna 7–11 bestäms om tillträde till en central motpart, tillträde till en handelsplats, rapporteringskrav för motparter och centrala motparter, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. Med stöd av artikel 10 kan ordningsavgift påföras i synnerhet vid försummelser av eller brott mot den tidsfrist som anges i artikel 10.1 c. Med stöd av artikel 12.1 ska medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i avdelning II (artiklarna 4–13). De förpliktande bestämmelserna gäller särskilt rapportering av uppgifter till myndigheten och bestämmelser om olika aktörers förfaringssätt. Bestämmelserna i avdelning II i förordningen uppställer liknande förpliktelser för aktörerna som enligt bestämmelsen om ordningsavgift omfattas av påföljdssystemet om de inte uppfylls.

Det föreslås att *en ny 5 punkt* fogas till paragrafens 1 mom. Enligt punkten ska Finansinspektionen ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot rapporterings-skyldigheten enligt artikel 42.2 i auktioneringsförordningen.

39 §. Offentlig varning. Det föreslås att i *1 mom.* görs en lagteknisk precisering som förutsätts av 39 och 40 § i sin lydelse enligt lagen om ändring av lagen om Finansinspektionen (752/2012). Till de bestämmelser som redan finns i momentet fogas en hänvisning till 40 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

40 §. Påföljdsavgift. Enligt förslaget utvidgas påförandet av påföljdsavgift i *1 mom.* till överträdelser av den föreslagna nya 49 a § i lagen om betalningsinstitut. Med stöd av den bestämmelse som föreslås i lagen om betalningsinstitut ska Finansinspektionen kunna påföra betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar och utländska betalningsinstitut påföljdsavgift för överträdelser av förbud som gäller beviljande av kredit, riskhantering och annan organisering av verksamheten, skyddande och förvaring av kundmedel, minimikapital och lämnande av osanna eller vilseledande upplysningar vid marknadsföring av betaltjänster.

Det föreslås att paragrafen *2 mom.* ändras så att påföljdsavgift också påförs den som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot bestämmelserna i EMIR-förordningen, ett beslut som Finansinspektionen eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fattat med stöd av blankningsförordningen eller de bestämmelser i auktioneringsförordningen som räknas upp särskilt. I momentet förtecknas således separat de EU-förordningar och de beslut som Finansinspektionen eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fattat med stöd av blankningsförordningen och som vid försummelser eller brott kan leda till att en påföljdsavgift påförs.

Med stöd av momentet ska Finansinspektionen eller marknadsdomstolen, på framställning av Finansinspektionen, kunna påföra en i artikel 4.1 i EMIR-förordningen avsedd motpart påföljdsavgift, om motparten uppsåtligt eller av oaktsamhet har försum-

mat eller brutit mot kravet att cleara alla OTC-derivatkontrakt som omfattas av clearingkravet och som uppfyller villkoren i den artikeln. Dessutom ska påföljdsavgift kunna pågöras en icke-finansiell motpart enligt artikel 10.1 i EMIR-förordningen som uppsåtligt eller av oaktsamhet har försummat eller brutit mot det rapporteringskrav och clearingkrav som avses i den artikeln. Syftet med bestämmelsen är att bidra till att förhindra eventuella oegentligheter hos icke-finansiella aktörer, eftersom Finansinspektionens faktiska möjligheter att övervaka finländska icke-finansiella företags OTC-derivattransaktioner är begränsade.

43 §. Offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift. Det föreslås att *ett nytt 2 mom.* fogas till paragrafen. I överensstämmelse med artikel 12.2 i EMIR-förordningen ska Finansinspektionen låta bli att offentliggöra en påföljd, om offentliggörandet allvarligt kunde äventyra stabiliteten på finansmarknaden eller kunde åsamka den som berörs av påföljden oproportionerliga skador. Bestämmelsen ska dock även gälla Finansinspektionens andra tillsynsobjekt som har påförts en påföljd. Genom ett bredare tillämpningsområde förutses de ändringsbehov som kommande EU-lagstiftningsprojekt kommer att medföra.

50 d §. Verksamhet som behörig myndighet enligt EMIR-förordningen. Bestämmelsen är ny och där föreskrivs om Finansinspektionens uppgifter som den myndighet som avses i artikel 10.5 i EMIR-förordningen och som behörig myndighet enligt artikel 22.1 som övervakar finländska centrala motparter. Dessutom föreskrivs i bestämmelsen om Finansinspektionens uppgift att svara för samarbetet mellan myndigheter och samordning av informationsutbyt på det sätt som avses i artiklarna 23, 24, 83 och 84 i förordningen.

50 e §. Behörig myndighet enligt auktioneringsförordningen. Det föreslås att det till lagen fogas en ny paragraf enligt vilken Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 43 i auktioneringsförordningen. Finansinspektionen utövar alltså tillsyn över att bestämmelserna i artiklarna 37–42 i auktioneringsförordningen följs som bestämmelser om finansmarknaden, och den har de befogenheter i anslutning till tillsyn,

undersökningar och påföljder som nämns i förordningen. Finansinspektionen ska också ha de befogenheter som nämns i förordningen att bedriva samarbete med de olika medlemsstaternas behöriga myndigheter.

54 §. *Tillsyn över tredjeländers tillsynsobjekt och samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter.* Det föreslås att rubriken för paragrafen ändras och att *1 mom. 5 punkten* upphävs eftersom den blir onödig när bestämmelserna om utländska clearingorganisationer upphävs. I *4 punkten* föreslås att skiljetecknet ändras på motsvarande sätt till följd av att förteckningen ändras.

Tillsyn över utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt samt samarbete med hemstatens tillsynsmyndighet.

I propositionen föreslås att mellanrubriken före 59 § ändras så att där stryks hänvisningen till utländska clearingorganisationer och företas de andra språkliga ändringar som ändringen kräver.

61 a §. *Tillsyn över utländska clearingorganisationer.* Det föreslås att bestämmelsen upphävs eftersom det i EMIR-förordningen bestäms om centrala motparter och således delvis också om sådana utländska clearingorganisationer som avses i den nationella lagstiftningen. Den nationella bestämmelsen om tillsyn över utländska clearingorganisationer står delvis i strid med EMIR-förordningen.

67 §. *Överföring av inspektionsuppgifter.* Det föreslås att i *1 mom.* stryks hänvisningarna till utländska clearingorganisationer när det gäller överföring av inspektionsuppgifter.

71 §. *Rätt och skyldighet att lämna ut information.* I paragrafen föreslås en *ny 11 a-punkt* enligt vilken Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna ska ha rätt att lämna ut information till Energimarknadsverket för att det ska kunna fullgöra de uppgifter som avses i auktioneringsförordningen och utöva tillsyn över derivatmarknaden för utsläppsrätter.

Det föreslås att hänvisningen till utländska clearingorganisationer stryks i *4 mom.* Finansinspektionen ska ha rätt att lämna ut information till en central motpart, om informationen är nödvändig för att trygga Finans-

inspektionens tillsynsuppgift eller tillförlitligheten i de centrala motparternas clearingverksamhet.

1.2 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

1 §. *Avgiftsskyldig.* Det föreslås att hänvisning till utländska clearingorganisationer stryks i *1 mom. 1 punkten*. I *17 punkten* föreslås en teknisk ändring som gäller skiljetecknet. I *18 punkten* föreslås det att avgiftsskyldiga ska vara finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, dvs. de som också föreslås utgöra andra finansmarknadsaktörer i 5 § 1 mom. 21 punkten i lagen om Finansinspektionen. Till de avgiftsskyldiga ska dock inte fogas transaktionsregister enligt den nämnda bestämmelsen och artikel 2.2 i förordningen, eftersom tillsynsuppgifterna angående dem i huvudsak har uppdragits åt Esma. Endast aktörer som har sitt säte i Finland ska vara skyldiga att betala tillsynsavgift.

6 §. *Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga.* I *1 mom.* stryks grundavgiften för utländska clearingorganisationer, eftersom det föreslås att bestämmelserna om utländska clearingorganisationer upphävs. Till de avgiftsskyldiga enligt bestämmelsen fogas centrala motparter enligt 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, vilka ska övervakas av Finansinspektionen med stöd av 4 § i lagen om Finansinspektionen. Tillsynsavgiften föreslås bli 150 000 euro. Tillsynsavgiftens storlek grundar sig på den uppskattade permanenta ökningen i arbetsmängden vid Finansinspektionen, om Finland inför en central motpart.

Avgiftsskyldighet ska även åläggas aktörer som definieras i artikel 2.8–2.10 i EMIR-förordningen och som har säte i Finland och som är sådana andra finansmarknadsaktörer som avses i 5 § i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen ska inte enligt artikel 2.9 i EMIR-förordningen påföra alla företag som är verksamma i Finland tillsynsavgift utan endast de vilkas OTC-derivatpositioner överskrider de värden för clearingströsklarna som Esma fastställt. Be-

loppet av tillsynsavgiften föreslås vara 10 000 euro per år och med denna summa täcks kostnaderna för tillsynen över att förordningen följs och de kostnader som förordningen följts och de kostnader som förordningen följts av Finansinspektionens nya uppgifter. Avgiften ska dock endast debiteras för de månader då en icke-finansiell motpart överskrider den clearingtröskel som anges i artikel 10.3 i EMIR-förordningen och med stöd av artikeln i fråga omfattas av clearingkravet.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att aktörer som avses i artikel 2.8–2.10 i EMIR-förordningen och som också är Finansinspektionens tillsynsobjekt inte ska vara skyldiga att betala grundavgift enligt 6 §. Om en avgiftsskyldig som avses i 1 § 1 mom. 18 punkten med stöd av 4 § i lagen om Finansinspektionen ska övervakas av Finansinspektionen, t.ex. ett kreditinstitut, och således redan är avgiftsskyldig, ska tillsynsobjektet inte vara skyldigt att betala avgift med stöd av 6 §.

1.3 Lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

1 kap Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att bestämmelsen om lagens tillämpningsområde i 1 mom. ändras så att hänvisningen till utländska clearingorganisationer stryks, eftersom avsikten är att upphäva de nationella bestämmelserna om utländska clearingorganisationer.

3 §. Definitioner. Det föreslås att definitionen av central motpart i 5 punkten ändras så att definitionen hänvisar till artikel 2.1 i EMIR-förordningen. I definitionen av clearingmedlem i 6 punkten slopas hänvisningen till utländska clearingorganisationer.

DEL II EN VÄRDEPAPPERSCENTRALS, EN CLEARINGORGANISATION, EN CENTRAL MOTPARTS OCH EN CLEARINGMEDLEMS VERKSAMHET

Det föreslås att rubriken för delen ändras genom att hänvisningen till utländska clear-

ingorganisationer stryks och en hänvisning till centrala motparter läggs till.

3 kap Clearingorganisationers verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet

2 §. En clearingorganisations verksamhet. Det föreslås att 1 mom. 4 punkten upphävs på det sätt som EMIR-förordningen förutsätter. Till följd av att punkten upphävs ändras skilletecknet i 3 punkten på motsvarande sätt.

4 kap Centrala motparter

Till följd av att 3–6 § i kapitlet upphävs föreslås att kapitlets rubrik ändras så att den motsvarar det föreslagna innehållet.

1 §. Verksamhetstillstånd för och tillsyn över centrala motparter. Bestämmelsen är informativ och där hänvisas till artiklarna 14–21 i EMIR-förordningen som ska tillämpas på centrala motparter och där det bestäms om förutsättningarna och förfarandena för auktorisation av centrala motparter. Med stöd av bestämmelsen ska finansministeriet vara den nationella myndighet som beviljar verksamhetstillstånd för finländska centrala motparter. Finansministeriet beviljar också verksamhetstillstånd för börser, multilaterala handelsplattformar och värdepapperscentraler. En central motpart är en betydande aktör med avseende på ett tillförlitligt och stabilt system för värdepappershandel och clearingverksamhet, något som också utländska clearingorganisationer har bedömts vara. Finansinspektionen ska vara den myndighet som svarar för tillsynen över centrala motparter.

2 §. Centrala motparters verksamhet. Bestämmelser om centrala motparters verksamhet finns i EMIR-förordningen. Bestämmelsen är av informativ karaktär.

I 4 kap. i den gällande lagen bestäms om utländska clearingorganisationer och förfarandet för att bevilja dem tillstånd i Finland. I EMIR-förordningen ingår bestämmelser om auktorisation och verksamhet vilka gäller sådana utländska clearingorganisationer som avses i 4 kap., dvs. i många fall centrala motparter. Den verksamhet som bedrivs av clearingorganisationer täcker begreppsmässig

både clearing och avveckling av värdepapperstransaktioner, liksom för närvarande. Centrala motparter bedriver clearing av förpliktelser som följer av värdepappersavslut, vilket i regel inbegriper nettning av förpliktelser och förändring av förpliktelser, dvs. novation. EU:s lagstiftning som gäller utländska clearingorganisationers verksamhet har beretts i kommissionens förslag till direktiv som gäller värdepapperslagstiftning och i Europaparlamentets och rådets förslag till förordning om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EU. Innan de nämnda rättsakterna genomförs i den nationella lagstiftningen är det ett mellanläge där en del av de bestämmelser som gäller utländska clearingorganisationer ska tillämpas på utländska aktörer som bedriver avveckling av förpliktelser som följer av värdepappersavslut. Eftersom regleringen är fokuserad på att trygga förutsättningarna för tillsyn över aktörerna föreslås att den reglering som gäller utländska clearingorganisationer upphävs. Då står regleringen inte i strid med EMIR-förordningen, som gäller tillsyn över centrala motparter och deras verksamhet. Efter att propositionen godkänts ska en utländsk clearingorganisation, som i Finland vill erbjuda clearing av förpliktelser som följer av värdepappersavslut iaktta de bestämmelser som tillämpas på finländska clearingorganisationer. I Finland finns en utländsk clearing-sammanslutning som i sin hemstat börjar omfattas av EMIR-förordningens tillämpningsområde.

5 kap Clearingmedlemmar

1 §. Beviljande av clearingmedlemskap. I 2 mom. 2 punkten bestäms om beviljande av clearingmedlemskap i finländska clearingorganisationer åt utländska clearingorganisationer. EMIR-förordningen innehåller heltäckande bestämmelser om förutsättningarna för att bedriva verksamhet som central motpart vilka motsvarar det gällande 4 kap. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. För en utländsk central motpart som är verksam i Finland är det av betydelse att dess rätt att bli medlem i en clear-

ingorganisation tryggas när den uppfyller de villkor som ställs för den i EU:s lagstiftning och övervakas av en behörig myndighet. Av denna orsak föreslås att 2 punkten ändras så att sådana centrala motparter som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten har rätt att bli clearingmedlemmar i clearingorganisationer. Den centrala motparten ska uppfylla förutsättningarna i 1 mom. 2-5 punkten. En central motpart uppfyller med stöd av artikel 16.1 i EMIR-förordningen förutsättningarna i 1 mom. 5 punkten när den ständigt har tillgång till ett startkapital på minst 7,5 miljoner euro.

3 §. Skyldighet att ansöka om clearingmedlemskap. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att hänvisningarna till utländska clearingorganisationer stryks. Dessutom preciseras bestämmelsen så att även andra organisationer som i samband med värdepapperstransaktioner avräknar förpliktelser som regelbundet avvecklas av en clearingorganisation och vars verksamhet kan komma att påverka finansmarknadens stabilitet, ska ansöka om clearingmedlemskap hos den sist nämnda clearingorganisationen. Sådana andra organisationer som avses i paragrafen kan vara t.ex. centrala motparter. Skyldigheten att ansöka om clearingmedlemskap hänförs sig till clearingorganisationens riskhantering och ordnandet av verksamheten på ett tillförlitligt sätt. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att clearingverksamheten och clearingsystemet är tillförlitliga.

6 kap Värdeandelssystemet

4 §. Rätt att verka som kontoförvaltare. I det inledande stycket i 1 mom. föreslås att hänvisningen till utländska clearingorganisationer ändras till centrala motparter.

8 kap Särskilda bestämmelser

5 §. Överklagande av finansministeriets beslut. I 2 mom. slopas hänvisningarna till utländska clearingorganisationer och till 4 kap. 1 och 4 §, som föreslås bli upphävd. Det föreslås att till momentet fogas en hänvisning till 4 kap. 1 § och beviljande av verksamhetstillstånd för centrala motparter.

8 §. Ordningsavgift. Det föreslås att ordningsavgiften ska börja omfatta brott mot be-

stämmelserna om verksamhetstillstånd för centrala motparter och deras verksamhet, dvs. bestämmelserna i artiklarna 15 och 31–38 i EMIR-förordningen. Bestämmelsen baserar sig på artikel 22.3 i EMIR-förordningen.

9 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att 1 mom. 1 punkten kompletteras så att till dem som omfattas av påföljdsavgift fogas förutom organiserande av värdepapperscentralers och clearingorganisationers verksamhet även bedrivande av verksamhet som central motpart i strid med auktorisationsbestämmelserna i 4 kap. eller bestämmelserna i artiklarna 16, 26–30 samt 39–50 i EMIR-förordningen.

12 §. Olovligt bedrivande av verksamhet som clearingorganisation. Det föreslås att hänvisningen till utländska clearingorganisationer stryks i bestämmelsen.

13 a §. Olovligt bedrivande av verksamhet som central motpart. Bestämmelsen är ny och syftet med den är att det ska bli straffbart att olovligt bedriva verksamhet som central motpart. På samma sätt som enligt den påföljdsreglering som ska tillämpas på clearingorganisationer ska den som olovligt bedriver verksamhet som central motpart kunna dömas till böter eller fängelse i högst ett år, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs för den någon annanstans i lag.

1.4 Lagen om handel med finansiella instrument

1 kap Tillämpningsområde och definitioner

4 §. Europeiska unionens lagstiftning. I 4 punkten i förteckningen företas en teknisk ändring av skiljetecknet och dessutom fogas till paragrafen *en ny 5 punkt*, enligt vilken med blankningsförordningen avses Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 236/2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar.

2 kap Börsverksamhet

31 a §. Begränsning av handel. Paragrafen är ny och den läggs till med anledning av artikel 23 i blankningsförordningen. Bestäm-

melsen är av klarläggande karaktär. Enligt bestämmelsen finns bestämmelser om befogenhet för Finansinspektionen att tillfälligt begränsa blankning av finansiella instrument vid betydande prisfall på en handelsplats på en enda handelsdag i artikel 23 i blankningsförordningen. Finansinspektionen ska överväga att använda sig av de befogenheter som avses i artikeln, bl.a. om det gränsvärde för avsevärt fall i värde som anges i artikeln nås.

33 §. Clearing och avveckling av transaktioner. Det föreslås att 2 mom. ändras till följd av att den reglering som gäller utländska clearingorganisationer upphävs. Börsen ska se till att den finländska eller utländska motpart eller clearingorganisation som den väljer har ordnat sitt samarbete tillförlitligt så att det inte äventyrar stabiliteten på finansmarknaden eller handelns tillförlitlighet.

34 §. Handelsparters rätt att välja clearingorganisation. Det föreslås att 1 mom. ändras så att hänvisningarna till clearingorganisationens hemstat stryks.

4 kap Multilaterala handelsplattformar

6 §. Clearing och avveckling av transaktioner. I 2 mom. föreslås att hänvisningen till utländska clearingorganisationer stryks.

7 a §. Begränsning av handel. Paragrafen är ny och den läggs till med anledning av artikel 23 i blankningsförordningen. Bestämmelsen är av klarläggande karaktär. Enligt bestämmelsen finns bestämmelser om befogenhet för Finansinspektionen att tillfälligt begränsa blankning av finansiella instrument vid betydande prisfall på en handelsplats på en enda handelsdag i artikel 23 i blankningsförordningen. Finansinspektionen ska överväga att använda sig av de befogenheter som avses i artikeln, bl.a. om det gränsvärde för avsevärt fall i värde som anges i artikeln nås.

1.5 Värdepappersmarknadslagen

1 kap Allmänna bestämmelser

5 §. Europeiska unionens lagstiftning. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. i syfte att förbättra lagstiftningens begriplighet. Avsikten med momentet är att förtydliga tillämp-

ningen av de särskilda anmälnings- och offentlighetskrav som följer av EU:s lagstiftning och som gäller blankning vid sidan av annan gällande reglering på finansmarknaden som gäller krav på information. Enligt momentet föreskrivs om blankning av finansiella instrument och de särskilda krav på information och offentlighetskrav som gäller denna i blankningsförordningen, utöver vad som i övrigt bestäms om skyldigheten att tillhandahålla information på värdepappersmarknaden.

15 kap Administrativa påföljder

1 §. Ordningsavgift. Enligt *det nya 2 mom.* som föreslås i bestämmelsen om ordningsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1 mom. bestämmelserna om anmälningsskyldighet och skyldighet att föra register i 5 kap. 4 och 7 § i den upphävda värdepappersmarknadslagen (495/1989) sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen. Genom *det nya 2 mom.* klarläggs för det första tillämpningsområdet för ordningsavgiften när det gäller anmälningsskyldigheten för insiders så att det i bestämmelsen inte hänvisas till 13 kap. 2 § i lagen utan till bestämmelsen om anmälningsskyldighet i 5 kap. 4 § i den upphävda lagen, vilken ska tillämpas till följd av övergångsbestämmelsen i 19 kap. 7 § i lagen. Samtidigt stryks hänvisningen i gällande 1 mom. 5 punkten till bestämmelsen om anmälningsskyldighet i lagens 13 kap. 2 §. I *det nya 2 mom.* hänvisas för det andra även till 5 kap. 7 § i den upphävda lagen, i vilken det föreskrivs om emittentens skyldighet att föra ett insiderregister. Finansinspektionen kan alltså enligt *det nya 2 mom.* påföra ordningsavgift i enlighet med 38 § i lagen om Finansinspektionen även på den som försummar eller bryter mot bestämmelserna om skyldigheten att föra register i 5 kap. 7 § i den upphävda lagen. I *3 mom.* görs de ändringar som krävs i fråga om hänvisningarna till bestämmelserna. Sådana närmare bestämmelser som avses i 3 mom. är således också de föreskrifter som Finansinspektionen utfärdat med stöd av 5 kap. 15 § i den upphävda lagen och som enligt 19 kap. 1 § 6 mom. i lagen alltså kan tillämpas. Lagens övergångsbestämmelser

om anmälningsskyldigheten och skyldigheten att föra register tillämpas tills finansministeriet utfärdat en förordning om inrättande av ett offentligt insiderregister och EU-förordningen om marknadsmissbruk ska börja tillämpas. Det är ännu oklart när EU-förordningen om marknadsmissbruk träder i kraft och när den ska börja tillämpas. Bestämmelser om anmälningsskyldigheten för insiders och om offentlighetskrav av transaktioner kommer i framtiden att regleras i en direkt tillämplig förordning.

1.6 Lagen om betalningsinstitut

49 a §. Påföljder. Det föreslås att en ny påföljdsbestämmelse fogas till lagen. Enligt *1 mom.* kan Finansinspektionen påföra påföljdsavgift i enlighet med 40 § i lagen om Finansinspektionen för brott mot förbud som gäller beviljande av kredit, riskhantering och annan organisering av verksamheten, skyddande och förvaring av kundmedel, minimikapitel, och lämnande av osanna eller vilseledande upplysningar vid marknadsföring av betaltjänster. Påföljd ska kunna påföras betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar och utländska betalningsinstitut. Till innehållet motsvarar bestämmelsen i huvudsak t.ex. det som föreskrivs om påföljder för tillhandahållare av investeringstjänster i lagen om investeringstjänster (747/2012). På samma sätt som betalningsinstitut kan en tillhandahållare av investeringstjänster vara t.ex. ett kreditinstitut eller en verksamhetsutövare som uteslutande är specialiserad på investeringstjänster. Syftet med bestämmelsen är att betalningsinstituts missbruk leder till en liknande påföljd som den som påförs andra aktörer på finansmarknaden som bryter mot bestämmelser som i väsentlig utsträckning hänförs till verksamheten och kundskyddet. Det är t.ex. inte motiverat att tillhandahållare av betaltjänster undgår påföljder vid missbruk av kundmedel i sådana fall då ett investeringstjänstföretag i motsvarande situation påförs en påföljd. Syftet med bestämmelsen är att främja förtroendet för betalningssystemet och kundskyddet.

I *2 mom.* föreskrivs att påföljdsavgiften även ska omfatta närmare bestämmelser och föreskrifter om de bestämmelser som avses i

1 mom. samt bestämmelser i beslut som Europeiska kommissionen meddelat med stöd av betaltjänstdirektivet och direktivet om elektroniska pengar.

1.7 Betaltjänstlagen

85 a §. Straffbestämmelse. Finansinspektionen kan med stöd av sina allmänna befogenheter ge sina tillsynsobjekt en offentlig varning, om de handlar i strid med sina förpliktelser som föreskrivs i SEPA-förordningen. Förordningens tillämpningsområde berör emellertid också andra parter än Finansinspektionens tillsynsobjekt enligt lagen om Finansinspektionen eller andra finansmarknadsaktörer. En betaltjänstleverantör som avses i artikel 2.8 i förordningen kan vara vilken fysisk eller juridisk person som helst. Av dessa orsaker är det nödvändigt att i betaltjänstlagen föreskriva särskilt om påföljderna för försummelse av de förpliktelser som föreskrivs i förordningen. Enligt artikel 11.2 i förordningen ska sanktionerna ändå inte tillämpas på konsumenter.

I enlighet med den utgångspunkt som antagits i strafflagen bestäms det i strafflagen endast om sådana brott på vilka kan följa fängelse. Av denna orsak är det inte ändamålsenligt att bestämma om påföljderna av överträdelser av förordningen i strafflagen utan det borde bestämmas om saken i betaltjänstlagen. Det föreslås att till betaltjänstlagen fogas en ny bestämmelse om det straff som följer för betaltjänstleverantörer som uppsåtligen försummar att iaktta artiklarna 3–5, 8 och 9 i SEPA-förordningen. I artikel 3 i förordningen bestäms om betalningsmottagares och betalares betaltjänstleverantörers närhet, i artikel 4 om interoperabilitet för betaltjänstleverantörers betalningsordningar och i artikel 5 om krav för betalnings- och autogireringstransaktioner som ställs på be-

taltjänstleverantörer. I artikel 8 bestäms om förmedlingsavgifter för autogireringstransaktioner och i artikel 9 om betalningars tillgänglighet. Straffbestämmelsen gäller endast de bestämmelser i de nämnda artiklarna där det ställs ett klart krav eller som innehåller en förbudsnorm.

Gärningen kan vara ringa t.ex. när ett tekniskt hinder som avses i artikel 4.3 beror på force majeure och står utanför betaltjänstleverantörens påverkningsmöjligheter.

Den föreslagna bestämmelsen innehåller en andrahandsklausul. I stället för den föreslagna straffbestämmelsen kan det således bli aktuellt att tillämpa i första hand 36 kap. 1 § i strafflagen om bedrägeri eller 37 kap. 8 § om betalningsmedelsbedrägeri.

1.8 Lagen om statens säkerhetsfond

19 b §. Begränsning av verksamheten. Till förteckningen i 1 mom. 1 punkten fogas ett omnämnande av de centrala motparterna, vilket betyder att statsrådet på de villkor som anges i paragrafen kan begränsa även en sådan central motparts verksamhet som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa. EMIR-förordningen har trätt i kraft den 16 augusti 2012. Medlemsstaterna ska senast den 1 februari 2013 utfärda de påföljdsbestämmelser som tillämpas vid överträdelser av Sepa-förordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 6 § 1 mom. 10 punkten, 54 § 1 mom. 5 punkten och 61 a §,
 sådana de lyder, 6 § 1 mom. 10 punkten och 54 § 1 mom. 5 punkten i lag 752 /2012 samt 61 a § i lagarna 10/2010 och 752/2012 ,
ändras 4 § 5 mom., 5 § 20 punkten, 6 § 1 mom. 3 och 7 punkten, 38 § 1 mom. 3 punkten, 39 § 1 mom., 40 § 1 och 2 mom., rubriken för 54 § och 54 § 1 mom. 4 punkten, mellanrubriken före 59 §, 67 § 1 mom. samt 71 § 4 mom.,
 sådana de lyder, 4 § 5 mom., 6 § 1 mom. 3 och 7 punkten, 39 § 1 mom., 40 § 1 mom., rubriken för 54 § och 54 § 1 mom. 4 punkten samt 71 § 4 mom. i lag 752/2012, 5 § 20 punkten och 38 § 1 mom. 3 punkten och 40 § 2 mom. i lag 902/2012, samt mellanrubriken före 59 § och 67 § 1 mom. i lag 10/2010, samt
fogas till 4 § 2 mom., sådant det lyder i lag 752/2012 en ny 8 a-punkt, till 5 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 902/2012 nya 21, 22 och 23 punkter, till 38 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 752/2012 och 902/2012, nya 4 och 5 punkter, till 43 §, sådan den lyder i lag 752/2012, ett nytt 2 mom., till lagen nya 50 d och 50 e § och till 71 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 194/2011 och 752/2012, en ny 11 a-punkt som följer:

4 §

Tillsynsobjekt

tilläggs pensionsanstalter bedriver i Finland
 samt över sådant tillhandahållande av tjänster
 som utländska tillsynsobjekt bedriver i Finland utan att etablera filial.

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

5 §

8 a) centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet,

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

Finansinspektionen utövar i enlighet med 5 och 6 kap. tillsyn över verksamhet som i Finland etablerade filialer till utländska EES-tillsynsobjekt och utländska EES-

20) den som är skyldig att göra anmälan enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 om

blankning och vissa aspekter av kreditswappar, nedan kallad *blankningsförordningen*, den som är skyldig att offentliggöra uppgifter enligt artikel 6.1, skyldig att göra anmälan enligt artikel 7.1 eller 8 eller skyldiga att följa iakttta restriktionerna enligt artikel 12, 13 eller 14 samt den som anmäler ett undantag enligt artikel 17 och den som är skyldig att följa ett beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av artikel 18.1, 19.2, 20.2, 21 eller 23.1 eller ett beslut som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fattat med stöd av artikel 28.1 i den förordningen,

21) transaktionsregister enligt artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan kallad *EMIR-förordningen*, finansiella motparter enligt artikel 2.8, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen,

22) den som är skyldig att iakttta bestämmelserna i artiklarna 38-42 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, nedan *auktioneringsförordningen*,

23) den som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 7 § i lagen om betalningsinstitut eller ger ut elektroniska pengar i enlighet med 7 a § i den lagen.

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

3) *hemstat* den EES-stat som har auktoriserat ett utländskt EES-tillsynsobjekt; med hemstat avses också den EES-stat som har auktoriserat ett företag som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla finansiella tjänster eller försäkringstjänster i Finland utan att etablera filial,

7) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen, ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut eller en central motpart enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet och som har filial i Finland eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera filial,

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen kan ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaksamhet

3) försummar eller bryter mot anmälnings-skyldigheten enligt artikel 5.1 i blankningsförordningen, skyldigheten att offentliggöra uppgifter enligt artikel 6.1 eller anmälnings-skyldigheten enligt artikel 7.1 eller 8 eller underlåter att följa en restriktion enligt artikel 12.1, 13.1 eller 14.1 eller ett beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av artikel 18.1 eller 19.2 i den förordningen,

4) försummar eller bryter mot artikel 5 i EMIR-förordningen om ett förfarande för clearingkrav, artikel 7 om tillträdet till en central motpart, artikel 8 om tillträde till en handelsplats, artikel 9 om rapporteringskravet eller artikel 11 om riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart,

5) försummar eller bryter mot rapporteringsskyldigheten enligt artikel 42.2 i auktioneringsförordningen.

39 §

Offentlig varning

Finansinspektionen ska meddela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer offentlig varning om de uppsåtligen eller av oakt-

samhet handlar i strid med andra bestämmelser om finansmarknaden än de som avses i 38 § 1 mom., 40 § 1 mom. eller 2 mom. eller i strid med föreskrifter som utfärdats med stöd av de bestämmelserna. Ett tillsynsobjekt ska också meddelas offentlig varning om tillsynsobjektet uppsåtligt eller av oaktsamhet handlar i strid med villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller i strid med de stadgar som gäller verksamheten.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 49 a § i lagen om betalningsinstitut.

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

1) bestämmelsen i artikel 4.1 eller 4.3 i EMIR-förordningen om clearingkravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en finansiell motpart eller bestämmelsen i artikel 10.1 om clearingkravet och rapporteringskravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en icke-finansiell motpart,

2) ett beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av artikel 20.2, 21.1 eller 23.1 i blankningsförordningen eller ett beslut som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fattat med stöd av artikel 28.1 i den förordningen eller

3) bestämmelserna i artiklarna 38, 39 och 40 i auktioneringsförordningen om förbjuden användning av insiderinformation, bestämmelserna i artikel 41 om förbudet mot otillbörlig marknadspåverkan eller bestämmelserna i artikel 42.1, 42.3 eller 42.5 om särskilda krav för att minska risken för marknadsmissbruk.

43 §

Offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift

Finansinspektionen offentliggör inte en påföljd som avses i 1 mom., om offentliggörandet allvarligt kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden eller kan orsaka den som berörs av påföljden oskäligen skador.

50 d §

Verksamhet som behörig myndighet enligt EMIR-förordningen

Finansinspektionen är den myndighet som avses i artikel 10.5 i EMIR-förordningen och den behöriga myndighet enligt artikel 22.1 som övervakar att förordningen efterlevs. Finansinspektionen svarar för det samarbete mellan myndigheter och den samordning av informationsutbyte som avses i artiklarna 23, 24, 83 och 84 i den förordningen.

50 e §

Behörig myndighet enligt auktioneringsförordningen

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 43 i auktioneringsförordningen.

54 §

Tillsyn över tredjeländers tillsynsobjekt och samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen ska ha ett ändamålsenligt samarbete med sådana tillsynsmyndigheter i tredjeländer

4) som utövar tillsyn över företag som har emitterat värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform i Finland.

Tillsyn över utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt samt samarbete med hemstatens tillsynsmyndighet

67 §

Överföring av inspektionsuppgifter

Finansinspektionen kan med hemstatens tillsynsmyndighet avtala att Finansinspektionen utför sådana uppdrag i anslutning till inspektion av utländska EES-tillsynsobjekt som hör till hemstatens tillsynsmyndighets ansvar. Finansinspektionen kan också avtala med värdstatens tillsynsmyndighet om att denna ska utföra inspektionsrelaterade uppdrag som avser ett tillsynsobjekt som ligger på Finansinspektionens ansvar.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

11 a) Energimarknadsverket för att det ska kunna fullgöra de uppgifter som avses i auktioneringsförordningen och utöva tillsyn över derivatmarknaden för utsläppsrätter,

Om det visar sig att en och samma gäldenär har betydande åtaganden eller förpliktelser gentemot flera tillsynsobjekt och utländska EES-filialer eller om det finns skäl att misstänka att en kunds verksamhet orsakar tillsynsobjekten och filialerna skada, har Finansinspektionen rätt att underrätta dem om detta. Dessutom har Finansinspektionen rätt att lämna ut information om tillsynsobjekt och utländska tillsynsobjekt till börser som avses i lagen om handel med finansiella instrument och i den lagen avsedda marknadsplatsoperatörer som ordnar multilateral handel i Finland och till värdepapperscentraler, clearingorganisationer och centrala motparter som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt rätt att lämna information om andra finansmarknadsaktörer och andra personer till börser, om informationen är nödvändig för att trygga deras tillsynsuppgift eller tillförlitligheten i deras clearingverksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 1 och 17 punkten samt 6 § 1 och 3 mom., sådana de lyder i lag 758/2012, samt fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 758/2012, en ny 18 punkt och till 6 §, sådan den lyder i lag 758/2012, ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

1) tillsynsobjekt enligt 4 § 1 mom., utländska tillsynsobjekts filialer enligt 4 § 5 mom. och samt pensionsfonder och pensionsanstalter enligt 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008),

17) tredjeländers kreditinstituts representationer,

18) finansiella motparter enligt artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning

(EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (*EMIR-förordningen*), icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland.

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § samt och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdepapperscentraler och om clearingverksamhet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning	6 000

av inlåningsbanker (599/2010)	
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingföretag	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 000
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	150 000
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 000
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i samma lag	2 000
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	10 500 Grundavgiften höjs med 11 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 000

finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 000
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 000
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patientskadestämmanden	1 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 000
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	300
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 000

 Annan avgift enligt denna paragraf än sådan som ska påföras dem som avses i artikel 2.8–2.10 i EMIR-förordningen gäller också avgiftsskyldiga som avses i 4 §. Om en aktieemittent har emitterat också andra värdepapper som avses i denna paragraf ska avgift tas ut hos den avgiftsskyldige på vardera grunden.

En icke-finansiell motpart som avses i enligt artikel 2.9 i EMIR-förordningen är skyldig att betala avgift med stöd av denna paragraf för de månader under vilka värdet på den clearingtröskel som anges i artikel 10.3 i EMIR-förordningen har överskridits.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) 3 kap. 2 § 1 mom. 4 punkten och 4 kap. 3—6 §,
ändras 1 kap. 1 § 1 mom., 3 § 1 mom. 5 och 6 punkten, rubriken för II avdelningen, 3 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten, rubriken för 4 kap. samt 4 kap. 1 och 2 §, 5 kap. 1 § 2 mom. 2 punkten och 3 §, det inledande stycket i 6 kap. 4 § 1 mom., 8 kap. 5 § 2 mom., 8 §, 9 § 1 mom. 1 punkten och 12 § samt
fogas till 8 kap. en ny 13 a § som följer:

1 kap.	andra transaktioner med finansiella instrument i uppdrag åt clearingorganisationer,
Allmänna bestämmelser	-----

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på förvaltning av värdeandelssystemet och på bedrivande av clearingverksamhet i Finland.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 5) *central motpart* en organisation som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan kallad *EMIR-förordningen*,
 6) *clearingmedlem* en organisation som har beviljats rätt att ge clearing av avslut och

II AVDELNINGEN

**EN VÄRDEPAPPERSCENTRALS, EN
 CLEARINGSORGANISATIONER, EN
 CENTRAL MOTPARTS OCH EN
 CLEARINGMEDLEMS VERKSAMHET**

3 kap.

Clearingorganisationers verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet

2 §

En clearingorganisations verksamhet

En clearingorganisation får utöver clearingverksamhet, på de villkor som anges i verksamhetstillståndet

- 3) agera som clearingmedlem.
-

4 kap.

Centrala motparter

1 §

Verksamhetstillstånd för och tillsyn över centrala motparter

Finansministeriet är den myndighet enligt artikel 22.1 i EMIR-förordningen som beviljar verksamhetstillstånd för finländska centrala motparter. Finansinspektionen är behörig myndighet som övervakar centrala motparter verksamhet på det sätt som föreskrivs i 50 d § i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelser om villkor och förfaranden för beviljande av verksamhetstillstånd för centrala motparter finns i artiklarna 14–21 i EMIR-förordningen.

2 §

Centrala motparter verksamhet

Bestämmelser om centrala motparter verksamhet finns i EMIR-förordningen.

5 kap.

Clearingmedlemmar

1 §

Beviljande av clearingmedlemskap

Clearingorganisationen ska dessutom bevilja clearingmedlemskap till

2) sådana centrala motparter som uppfyller förutsättningarna i 1 mom. 2—5 punkten.

3 §

Skyldighet att ansöka om clearingmedlemskap

En sådan clearingorganisation eller annan organisation som i samband med värdepapperstransaktioner avräknar förpliktelser som

regelbundet avvecklas av en clearingorganisation och vars verksamhet kan komma att påverka finansmarknadens stabilitet, ska ansöka om clearingmedlemskap hos den sistnämnda clearingorganisationen.

6 kap.

Värdeandelssystemet

4 §

Rätt att verka som kontoförvaltare

En värdepapperscentral ska som kontoförvaltare godkänna finska staten, Finlands Bank och centralbankerna i andra EES-stater, samt börser, clearingorganisationer och centrala motparter som avses i lagen om handel med finansiella instrument. Som kontoförvaltare ska även sådana tillhandahållare av investeringstjänster och clearingmedlemmar godkännas

8 kap.

Särskilda bestämmelser

5 §

Överklagande av finansministeriets beslut

Om ett i 2 kap. 1 § avsett beslut om beviljande av verksamhetstillstånd för en värdepapperscentral, ett i 2 kap. 23 § avsett beslut om fastställelse av värdepapperscentralens regler, ett i 3 kap. 1 § avsett beslut om beviljande av verksamhetstillstånd för en clearingorganisation eller ett i 3 kap. 5 § avsett beslut om fastställelse av clearingorganisationens regler eller ett i 4 kap. 1 § avsett beslut om beviljande av verksamhetstillstånd för en central motpart inte har meddelats inom den föreskrivna tidsfristen, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansministeriet ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. I övrigt bestäms om

anförande och behandling av besvär i förvaltningsprocesslagen.

8 §

Ordningsavgift

Sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen och för vilka vid försummelse eller överträdelse påförs ordningsavgift, är 2 kap. 26–28 § om insideranmälan och insiderregister och artiklarna 15 och 31–38 i EMIR-förordningen om centrala motparters verksamhet.

9 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) bestämmelserna om organisering av värdepapperscentralers och clearingorganisationers verksamhet i 2 kap. 15 § och 3 kap. 1 § samt bestämmelserna om organisering av centrala motparters verksamhet i artiklarna 16, 26–30 samt 39–50 i EMIR-förordningen,

12 §

Olovligt bedrivande av verksamhet som clearingorganisation

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bedriver verksamhet som clearingorganisation i strid med 3 kap. 1 § 1 mom. ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *olovligt bedrivande av verksamhet som clearingorganisation* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

13 a §

Olovligt bedrivande av verksamhet som central motpart

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bedriver verksamhet som central motpart i strid med artikel 14 i EMIR-förordningen ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *olovligt bedrivande av verksamhet som central motpart* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om handel med finansiella instrument**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) 1 kap. 4 § 4 punkten, 2 kap. 33 § 2 mom., 34 § 1 mom. och 4 kap. 6 § 2 mom. samt
fogas till 1 kap. 4 § en ny 5 punkt, till 2 kap. en ny 31 a § och till 4 kap. en ny 7 a § som följer:

1 kap.

la instrument vid betydande prisfall finns i artikel 23 i blankningsförfordningen.

Tillämpningsområde och definitioner

33 §

4 §

*Clearing och avveckling av transaktioner**Europeiska unionens lagstiftning*

I denna lag avses med

4) *direktivet om börslister* Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper,

5) *blankningsförfordningen* Europaparlamentets och rådets förordning nr (EU) 236/2012 om blankning och vissa aspekter av creditswappar.

Om en börs anlitar en central motpart enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet för clearing och avvecklingen av transaktioner, ska börsen, en clearingorganisation enligt den lagen och den centrala motparten ordna sitt samarbete så att handelns tillförlitlighet eller stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

34 §

2 kap.

*Handelsparters rätt att välja clearingorganisation***Börsverksamhet**

31 a §

Begränsning av handel

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att tillfälligt begränsa blankning av finansiella

En handelspart har rätt att anlita också andra clearingorganisationer än de clearingorganisationer som en börs anlitar för fullgörande av skyldigheter som följer av transaktioner på en reglerad marknad, om samarbetet mellan börsen och de nämnda clearingorganisationerna är ordnat på ett sådant sätt att

handelns tillförlitlighet och stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

4 kap.

Multilaterala handelsplattformar

6 §

Clearing och avveckling av transaktioner

Om en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel anlitar en central motpart enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet för clearingens och avvecklingen av transaktionerna, ska mark-

nadsplatsoperatören och en clearingorganisation enligt den lagen och den centrala motparten ordna sitt samarbete så att handelns tillförlitlighet eller stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

7 a §

Begränsning av handel

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att tillfälligt begränsa blankning av finansiella instrument vid betydande prisfall finns i artikel 23 i blankningsförordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av 1 kap. 5 § och 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 15 kap. 1 § och
fogas till 1 kap. 5 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

Europeiska unionens lagstiftning

Utöver det som i övrigt föreskrivs om informationsskyldigheten på värdepappersmarknaden föreskrivs om blankning av finansiella instrument och de särskilda krav på information och offentliggörande som gäller denna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 om blankning och vissa aspekter av creditswappar.

15 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Ordningsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser

som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

1) denna lags 5 kap. 4 § om överlämnande av marknadsföringsmaterial till Finansinspektionen,

2) denna lags 8 kap. 2—7 § om informationsskyldighet,

3) denna lags 9 kap. 5 och 9—11 § om skyldighet att göra anmälan om betydande ägar- och röstandelar,

4) denna lags 10 kap. 5 och 6 § om tillgänglighållande av obligatorisk information.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är bestämmelserna om anmälningsskyldighet och skyldighet att föra register i 5 kap. 4 och 7 § i den upphävda värdepappersmarknadslagen (495/1989) sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. är de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser enligt 1 mom. 1—4 punkten och 2 mom. sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av lagen om betalningsinstitut**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen om betalningsinstitut (297/2010) en ny 48 a § som följer:

48 a §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar och utländska betalningsinstitut för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

- 1) bestämmelserna i 10 § om beviljande av kredit,
- 2) bestämmelserna i 19 § om riskhantering och annan organisering av verksamheten,
- 3) bestämmelserna i 26 § om skyddande och förvaring av kundmedel,
- 4) bestämmelserna i 27 § om minimikapital,
- 5) bestämmelserna i 32 § 2 mom. om förbud mot att vid marknadsföring av betaltjänster lämna osanna eller vilseledande upplysningar.

Bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen är förutom de bestämmelser som anges i 1 mom. också sådana närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de bestämmelser som avses i 1—5 punkten i det momentet liksom även bestämmelser i beslut som Europeiska kommissionen meddelat med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av betaltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till betaltjänstlagen (290/2010) en ny 85 a § som följer:

9 kap.

Tillsyn

85 a §

Straffbestämmelse

Den som i näringsverksamhet uppsåtligen försummar att iaktta vad som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 föreskrivs om

1) betaltjänstleverantörers nåbarhet i artikel 3,

2) interoperabilitet för betaltjänstleverantörers betalningsordningar i artikel 4,

3) krav för betalnings- och autogireringstransaktioner som ställs på betaltjänstleverantörer i artikel 5,

4) förmedlingsavgifter för autogireringstransaktioner i artikel 8 eller

5) betalningars tillgänglighet i artikel 9
ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *betaltjänstförseelse* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) 19 b § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 771/2012, som följer:

19 b §

Begränsning av verksamheten

Statsrådet kan, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finansmarknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden och hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader

1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, börsernas, clearingorganisationernas, de centrala motparternas och värdepapperscentralens koncessionsenliga eller regelmässiga verksamhet,

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 7 februari 2013

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

JUTTA URPILAINEN

Näringsminister *Jan Vapaavuori*

1.

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 6 § 1 mom. 10 punkten, 54 § 1 mom. 5 punkten och 61 a §,
 sådana de lyder, 6 § 1 mom. 10 punkten och 54 § 1 mom. 5 punkten i lag 752/2012 samt 61 a § i lagarna 10/2010 och 752/2012,
ändras 4 § 5 mom., 5 § 20 punkten, 6 § 1 mom. 3 och 7 punkten, 38 § 1 mom. 3 punkten, 40 § 1 och 2 mom., rubriken för 54 § och 54 § 1 mom. 4 punkten, mellanrubriken före 59 §, 67 § 1 mom. samt 71 § 4 mom.,
 sådana de lyder, 4 § 5 mom., 6 § 1 mom. 3 och 7 punkten, 40 § 1 mom., rubriken för 54 § och 54 § 1 mom. 4 punkten samt 71 § 4 mom. i lag 752/2012, 5 § 20 punkten och 38 § 1 mom. 3 punkten och 40 § 2 mom. i lag 902/2012, samt mellanrubriken före 59 § och 67 § 1 mom. i lag 10/2010, samt
fogas till 4 § 2 mom., sådant det lyder i lag 752/2012 en ny 8 a-punkt, till 5 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 902/2012 nya 21, 22 och 23 punkter, till 38 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 752/2012 och 902/2012, nya 4 och 5 punkter, till 43 §, sådan den lyder i lag 752/2012, ett nytt 2 mom., till lagen nya 50 d och 50 e § och till 71 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 194/2011 och 752/2012, en ny 11 a-punkt som följer:

*Gällande lag**Förslagen lydelse*

4 §

4 §

*Tillsynsobjekt**Tillsynsobjekt*

 Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

 Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

 8 a) *centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet,*

 Finansinspektionen utövar i enlighet med 5 och 6 kap. tillsyn över utländska EES-tillsynsobjekts i Finland etablerade filialers verksamhet, över utländska EES-tilläggs pensionsanstalters och *utländska clearingorganisationers* verksamhet i Finland samt över *sådana* utländska tillsynsobjekt och

 Finansinspektionen utövar i enlighet med 5 och 6 kap. tillsyn över verksamhet som i Finland etablerade filialer till utländska EES-tillsynsobjekt och utländska EES-tilläggs pensionsanstalter bedriver i Finland samt över *sådant* tillhandahållande av tjänster som utländska tillsynsobjekt bedriver i

utländska clearingorganisationer som utan att etablera filial tillhandahåller tjänster eller bedriver verksamhet i Finland.

Finland utan att etablera filial.

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

20) den som är skyldig att göra anmälan enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 om blankning och vissa aspekter av creditswappar, nedan kallad *blankningsförordningen*, skyldig att offentliggöra uppgifter enligt artikel 6.1 eller skyldig att göra anmälan enligt artikel 7.1 eller 8, den som är skyldig att följa restriktionerna enligt artikel 12, 13 eller 14, den som anmäler ett undantag enligt artikel 17 och den som är skyldig att följa ett beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av artikel 18.1, 19.2, 20.2, 21 eller 23.1 eller ett beslut som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fattat med stöd av artikel 28.1 i den förordningen.

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med andra finansmarknadsaktörer avses i denna lag

20) den som är skyldig att göra anmälan enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 om blankning och vissa aspekter av creditswappar, nedan kallad *blankningsförordningen*, den som är skyldig att offentliggöra uppgifter enligt artikel 6.1, skyldig att göra anmälan enligt artikel 7.1 eller 8 eller skyldiga att följa iaktta restriktionerna enligt artikel 12, 13 eller 14 samt den som anmäler ett undantag enligt artikel 17 och den som är skyldig att följa ett beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av artikel 18.1, 19.2, 20.2, 21 eller 23.1 eller ett beslut som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fattat med stöd av artikel 28.1 i den förordningen,

21) *transaktionsregister enligt artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan kallad EMIR-förordningen, finansiella motparter enligt artikel 2.8, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen,*

22) *den som är skyldig att iaktta bestämmelserna i artiklarna 38-42 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, nedan auktioneringsförordningen,*

23) *den som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 7 § i lagen om betalningsinstitut eller ger ut elektroniska pengar i enlighet med 7 a § i den lagen.*

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

3) *hemstat* den EES-stat som har auktoriserat ett utländskt EES-tillsynsobjekt; med hemstat avses också den EES-stat som har auktoriserat ett företag som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla finansiella tjänster eller försäkringstjänster i Finland utan att etablera filial *eller där en utländsk clearingorganisation har sitt bolagsrättsliga säte*,

7) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut och som har filial i Finland eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera filial,

10) **utländsk clearingorganisation** en utländsk clearingorganisation enligt 4 kap. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet,

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen kan ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

3) försummar eller bryter mot anmälnings-skyldigheten enligt artikel 5.1 i blankningsförordningen, skyldigheten att offentliggöra uppgifter enligt artikel 6.1 eller anmälnings-skyldigheten enligt artikel 7.1 eller 8 eller underlåter att följa en restriktion enligt artikel 12.1, 13.1 eller 14.1 eller ett beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av artikel

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

3) *hemstat* den EES-stat som har auktoriserat ett utländskt EES-tillsynsobjekt; med hemstat avses också den EES-stat som har auktoriserat ett företag som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla finansiella tjänster eller försäkringstjänster i Finland utan att etablera filial,

7) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen, ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut *eller en central motpart enligt lagen om värdeandelssystemet* och om clearingverksamhet och som har filial i Finland eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera filial,

(10 punkten upphävs)

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen kan ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

3) försummar eller bryter mot anmälnings-skyldigheten enligt artikel 5.1 i blankningsförordningen, skyldigheten att offentliggöra uppgifter enligt artikel 6.1 eller anmälnings-skyldigheten enligt artikel 7.1 eller 8 eller underlåter att följa en restriktion enligt artikel 12.1, 13.1 eller 14.1 eller ett beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av artikel

18.1 eller 19.2 i den förordningen.

18.1 eller 19.2 i den förordningen,

4) försummar eller bryter mot artikel 5 i EMIR-förordningen om ett förfarande för clearingkrav, artikel 7 om tillträdet till en central motpart, artikel 8 om tillträde till en handelsplats, artikel 9 om rapporteringskravet eller artikel 11 om riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart,

5) försummar eller bryter mot rapporteringsskyldigheten enligt artikel 42.2 i auktioneringsförordningen.

39 §

Offentlig varning

Finansinspektionen ska meddela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer offentlig varning om de uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med andra bestämmelser om finansmarknaden än de som avses i 38 § 1 mom. eller 40 § 1 mom. eller i strid med föreskrifter som utfärdats med stöd av de bestämmelserna. Ett tillsynsobjekt ska också meddelas offentlig varning om tillsynsobjektet uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller i strid med de stadgar som gäller verksamheten.

39 §

Offentlig varning

Finansinspektionen ska meddela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer offentlig varning om de uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med andra bestämmelser om finansmarknaden än de som avses i 38 § 1 mom., 40 § 1 mom. eller 2 mom. eller i strid med föreskrifter som utfärdats med stöd av de bestämmelserna. Ett tillsynsobjekt ska också meddelas offentlig varning om tillsynsobjektet uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller i strid med de stadgar som gäller verksamheten.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton eller 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att iaktta eller bryter mot ett beslut som Finansinspek-

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 49 a § i lagen om betalningsinstitut.

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

tionen fattat med stöd av artikel 20.2, 21.1 eller 23.1 i blankningsförordningen eller ett beslut som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fattat med stöd av artikel 28.1 i den förordningen.

1) bestämmelsen i artikel 4.1 eller 4.3 i EMIR-förordningen om clearingkravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en finansiell motpart eller bestämmelsen i artikel 10.1 om clearingkravet och rapporteringskravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en icke-finansiell motpart,

2) ett beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av artikel 20.2, 21.1 eller 23.1 i blankningsförordningen eller ett beslut som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fattat med stöd av artikel 28.1 i den förordningen eller

3) bestämmelserna i artiklarna 38, 39 och 40 i auktioneringsförordningen om förbjuden användning av insiderinformation, bestämmelserna i artikel 41 om förbudet mot otillbörlig marknadspåverkan eller bestämmelserna i artikel 42.1, 42.3 eller 42.5 om särskilda krav för att minska risken för marknadsmissbruk.

43 §

Offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift

43 §

Offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift

Finansinspektionen offentliggör inte en påföljd som avses i 1 mom., om offentliggörandet allvarligt kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden eller kan orsaka den som berörs av påföljden oskäligen skador.

50 d §

Verksamhet som behörig myndighet enligt EMIR-förordningen

Finansinspektionen är den myndighet som avses i artikel 10.5 i EMIR-förordningen och den behöriga myndighet enligt artikel 22.1 som övervakar att förordningen efterlevs. Finansinspektionen svarar för det samarbete mellan myndigheter och den samordning av informationsutbyte som avses i artiklarna 23, 24, 83 och 84 i den förordningen.

50 e §

Behörig myndighet enligt auktioneringsförordningen

Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i artikel 43 i auktioneringsförordningen.

54 §

*Tillsyn över tredjeländers tillsynsobjekt och **utländska clearingorganisationer samt** samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter*

Finansinspektionen ska ha ett ändamålsenligt samarbete med sådana tillsynsmyndigheter i tredjeländer

4) som utövar tillsyn över företag som har emitterat värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform i Finland,

5) där en utländsk clearingorganisation eller annan organisation som står under dess tillsyn bedriver verksamhet som är betydande med avseende på den finländska finansmarknadens funktion eller stabilitet eller för investerarskyddet.

*Tillsyn över utländska EES-filialer, andra utländska tillsynsobjekt **och utländska clearingorganisationer** samt samarbete med hemstatens tillsynsmyndighet*

59 §

54 §

*Tillsyn över tredjeländers **utländska** tillsynsobjekt och samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter*

Finansinspektionen ska ha ett ändamålsenligt samarbete med sådana tillsynsmyndigheter i tredjeländer

4) som utövar tillsyn över företag som har emitterat värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad och på en multilateral handelsplattform i Finland.

(5 punkten upphävs)

*Tillsyn över utländska EES-filialer **och** andra utländska tillsynsobjekt samt samarbete med hemstatens tillsynsmyndighet*

59 §

61 a §

(61a § upphävs)

Tillsyn över utländska clearingorganisationer

På inspektion av utländska clearingorganisationers filialer i Finland, på Finansinspektionens rätt att få information av utländska clearingorganisationer och på Finansinspektionens rätt att förena rätten att få information och inspektera med vite tillämpas 60 § 1–4 mom. På Finansinspektionens tillsynsbefogenheter när det gäller utländska clearingorganisationers filialer i Finland och på anmälningsskyldigheten för filialernas revisorer tillämpas 31, 33 och 34 §. På utländska clearingorganisationer tillämpas dessutom bestämmelserna i 26 och 27 § om framställningar hos tillståndsmyndigheten om att ett verksamhetstillstånd ska återkallas eller verksamheten begränsas.

Om Finansinspektionen konstaterar att en utländsk clearingorganisation handlar i strid med lag eller bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av lag, villkoren i tillstånd som beviljats av finansministeriet eller stadgar som gäller utländska clearingorganisationers verksamhet i Finland, ska Finansinspektionen underrätta den utländska tillsynsmyndigheten och finansministeriet om saken samt meddela den utländska clearingorganisationen en offentlig varning enligt 39 §, om inte finansministeriet vidtar strängare åtgärder i ärendet.

67 §

Överföring av inspektionsuppgifter

Finansinspektionen kan med hemstatens tillsynsmyndighet avtala att Finansinspektionen utför sådana uppdrag i anslutning till inspektion av utländska EES-tillsynsobjekt eller utländska clearingorganisationer som hör till hemstatens tillsynsmyndighets ansvar. Finansinspektionen kan också avtala med värdstatens tillsynsmyndighet om att denna ska utföra inspektionsrelaterade uppdrag som avser ett tillsynsobjekt som ligger på Finansinspektionens ansvar.

67 §

Överföring av inspektionsuppgifter

Finansinspektionen kan med hemstatens tillsynsmyndighet avtala att Finansinspektionen utför sådana uppdrag i anslutning till inspektion av utländska EES-tillsynsobjekt som hör till hemstatens tillsynsmyndighets ansvar. Finansinspektionen kan också avtala med värdstatens tillsynsmyndighet om att denna ska utföra inspektionsrelaterade uppdrag som avser ett tillsynsobjekt som ligger på Finansinspektionens ansvar.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

Om det visar sig att en och samma gäldenär har betydande åtaganden eller förpliktelser gentemot flera tillsynsobjekt och utländska EES-filialer eller om det finns skäl att misstänka att en kunds verksamhet orsakar tillsynsobjekten och filialerna skada, har Finansinspektionen rätt att underrätta dem om detta. Dessutom har Finansinspektionen rätt att lämna ut information om tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt och utländska clearingorganisationer till börser som avses i lagen om handel med finansiella instrument och i den lagen avsedda marknadsplatsoperatörer som ordnar multilateral handel i Finland och till värdepapperscentraler, clearingorganisationer och utländska clearingorganisationer som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt rätt att lämna information om andra finansmarknadsaktörer och andra personer till börser, om informationen är nödvändig för att trygga deras tillsynsuppgift eller tillförlitligheten i deras clearingverksamhet.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

11 a) Energimarknadsverket för att det ska kunna fullgöra de uppgifter som avses i auktioneringsförordningen och utöva tillsyn över derivatmarknaden för utsläppsrätter,

Om det visar sig att en och samma gäldenär har betydande åtaganden eller förpliktelser gentemot flera tillsynsobjekt och utländska EES-filialer eller om det finns skäl att misstänka att en kunds verksamhet orsakar tillsynsobjekten och filialerna skada, har Finansinspektionen rätt att underrätta dem om detta. Dessutom har Finansinspektionen rätt att lämna ut information om tillsynsobjekt och utländska tillsynsobjekt till börser som avses i lagen om handel med finansiella instrument och i den lagen avsedda marknadsplatsoperatörer som ordnar multilateral handel i Finland och till värdepapperscentraler, clearingorganisationer och centrala motparter som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt rätt att lämna information om andra finansmarknadsaktörer och andra personer till börser, om informationen är nödvändig för att trygga deras tillsynsuppgift eller tillförlitligheten i deras clearingverksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 1 och 17 punkten samt 6 § 1 och 3 mom., sådana de lyder i lag 758/2012, samt
fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 758/2012, en ny 18 punkt och till 6 §, sådan den lyder i lag 758/2012, ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lag**Förslagen lydelse*

1 §

1 §

*Avgiftsskyldiga**Avgiftsskyldiga*

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

1) tillsynsobjekt enligt 4 § 1 mom., utländska tillsynsobjekts filialer *och utländska clearingorganisationer* enligt 4 § 5 mom. samt pensionsfonder och pensionsanstalter enligt 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008),

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

1) tillsynsobjekt enligt 4 § 1 mom., utländska tillsynsobjekts filialer enligt 4 § 5 mom. och samt pensionsfonder och pensionsanstalter enligt 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008),

17) tredjeländers kreditinstituts representationer.

17) tredjeländers kreditinstituts representationer,

18) *finansiella motparter enligt artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EMIR-förordningen), icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland.*

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § samt och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingföretag	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 000
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	150 000

<i>clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet</i>	12 000
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i samma lag	2 000
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	10 500 Grundavgiften höjs med 11 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 000
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 000
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 000
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patientskadestämmanden	1 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 000

sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	300
<i>finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland</i>	10 000

— — — — —
 Avgift enligt denna paragraf gäller också avgiftsskyldiga som avses i 4 §. Om en aktieemittent har emitterat också andra värdepapper som avses i denna paragraf ska avgift tas ut av den avgiftsskyldige på vardera grunden.

— — — — —
 Annan avgift enligt denna paragraf än sådan som ska påföras dem som avses i artikel 2.8–2.10 i EMIR-förordningen gäller också avgiftsskyldiga som avses i 4 §. Om en aktieemittent har emitterat också andra värdepapper som avses i denna paragraf ska avgift tas ut hos den avgiftsskyldige på vardera grunden.

En icke-finansiell motpart som avses i enligt artikel 2.9 i EMIR-förordningen är skyldig att betala avgift med stöd av denna paragraf för de månader under vilka värdet på den clearingtröskel som anges i artikel 10.3 i EMIR-förordningen har överskridits.

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) 3 kap. 2 § 1 mom. 4 punkten och 4 kap. 3—6 §,
ändras 1 kap. 1 § 1 mom., 3 § 1 mom. 5 och 6 punkten, rubriken för II avdelningen, 3 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten, rubriken för 4 kap. samt 4 kap. 1 och 2 §, 5 kap. 1 § 2 mom. 2 punkten och 3 §, det inledande stycket i 6 kap. 4 § 1 mom., 8 kap. 5 § 2 mom., 8 §, 9 § 1 mom. 1 punkten och 12 § samt
fogas till 8 kap. en ny 13 a § som följer:

*Gällande lag**Förslagen lydelse*

1 kap.

1 kap.

Allmänna bestämmelser**Allmänna bestämmelser**

1 §

1 §

*Tillämpningsområde**Tillämpningsområde*

Denna lag tillämpas på förvaltning av värdeandelssystemet, på bedrivande av clearingverksamhet i Finland *och på i denna lag avsedd verksamhet som bedrivs av utländska clearingorganisationer.*

Denna lag tillämpas på förvaltning av värdeandelssystemet *och* på bedrivande av clearingverksamhet i Finland.

3 §

3 §

*Definitioner**Definitioner*

I denna lag avses med

I denna lag avses med

5) central motpart en organisation som *på en i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) avsedd reglerad marknad eller multilateral handelsplattform verkar som motpart till parterna i transaktioner med finansiella instrument genom att uppträda som köpare för varje säljare och som säljare för varje köpare, och som svarar för att transaktioner med finansiella instrument avräknas,*

5) central motpart en organisation som *avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan kallad EMIR-förordningen,*

6) clearingmedlem en organisation som har beviljats rätt att ge clearing av avslut och

6) clearingmedlem en organisation som har beviljats rätt att ge clearing av avslut och

andra transaktioner med finansiella instrument i uppdrag åt clearingorganisationer och utländska clearingorganisationer,

andra transaktioner med finansiella instrument i uppdrag åt clearingorganisationer,

II AVDELNINGEN

EN VÄRDEPAPPERSCENTRALS, EN CLEARINGORGANISATION, EN UTLÄNSK CLEARINGORGANISATION OCH EN CLEARINGMEDLEMS VERKSAMHET

3 kap.

Clearingorganisationers verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet

2 §

En clearingorganisations verksamhet

En clearingorganisation får utöver clearingverksamhet, på de villkor som anges i verksamhetstillståndet

3) agera som clearingmedlem,

4) agera som central motpart.

4 kap.

Utländska clearingorganisationer

1 §

Tillstånd för clearingorganisationer från någon annan EES-stat

Utländska clearingorganisationer som har bolagsrättsligt säte i någon annan EES-stat får med finansministeriets tillstånd bedriva verksamhet som clearingorganisation i Finland antingen med eller utan filialetablering.

II AVDELNINGEN

EN VÄRDEPAPPERSCENTRAL, EN CLEARINGORGANISATION, EN CENTRAL MOTPART OCH EN CLEARINGMEDLEMS VERKSAMHET

3 kap.

Clearingorganisationers verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet

2 §

En clearingorganisations verksamhet

En clearingorganisation får utöver clearingverksamhet, på de villkor som anges i verksamhetstillståndet

3) agera som clearingmedlem.

(4 punkten upphävs)

4 kap.

Centrala motparter

1 §

Verksamhetstillstånd för och tillsyn över centrala motparter

Finansministeriet är den myndighet enligt artikel 22.1 i EMIR-förordningen som beviljar verksamhetstillstånd för centrala motparter. Finansinspektionen är behörig myndighet som övervakar centrala motparter verksamhet på det sätt som föreskrivs i 50 d § i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelser om villkor och förfaranden för beviljande av verksamhetstillstånd för centrala motparter

finns i artiklarna 14–21 i EMIR-förordningen.

2 §

Ansökan om tillstånd

En utländsk clearingorganisation som avses i 1 § ska lämna finansministeriet en ansökan med

- 1) tillräcklig information om organisationen,
- 2) sökandens adress- och kontaktuppgifter,
- 3) information om sökandens huvudsakliga driftställe,
- 4) information om vem som företräder sökandens filial och ansvarar för dess verksamhet,
- 5) en beskrivning av den planerade verksamheten som clearingorganisation,
- 6) information om hur sökandens riskhantering och likviditet är ordnad,
- 7) information om vilken behörig myndighet som svarar för tillsynen i sökandens hemstat (utländsk tillsynsmyndighet).

Finansministeriet ska be den utländska tillsynsmyndigheten yttra sig om ansökan. Den utländska tillsynsmyndigheten ska bes att framför allt bedöma tillförlitligheten hos sökandens förvaltning, ledning och största aktieägare, organisationens riskhantering och ekonomiska verksamhetsförutsättningar, organiseringen av verksamheten, tryggandet av verksamhetens kontinuitet och det skydd som verksamhetens regler ger investerarna och clearingmedlemmarna. Den utländska tillsynsmyndigheten ska ombes att lämna sådan information om de nämnda omständigheterna som är av betydelse för beviljandet av tillstånd och för tillsynen över den utländska clearingorganisationen. Dessutom ska den utländska tillsynsmyndigheten ombes att uppge hur utländska myndigheters rätt att få information är tryggad i den stat där den utländska clearingorganisationen har sitt säte och huruvida principen om ömsesidigt erkännande av clearingorganisationer iakttas i den nämnda staten.

2 §

Centrala motparterers verksamhet

Bestämmelser om centrala motparterers verksamhet finns i EMIR-förordningen.

3 §

(3 § upphävs)

**Förutsättningar för att bevilja tillstånd till
en clearingorganisation från en annan
EES-stat**

Finansministeriet ska bevilja en i 1 § avsedd utländsk clearingorganisation tillstånd, om

1) finansministeriet har fått ett i 2 § 2 mom. avsett yttrande av den utländska tillsynsmyndigheten,

2) de krav som ställs på den utländska clearingorganisationens verksamhet enligt hemstatens bolagsrättsliga lagstiftning i huvudsak motsvarar bestämmelserna om clearingorganisationers verksamhet i denna lag,

3) den utländska clearingorganisationen har ansökt om medlemskap i en clearingorganisation, och

4) den utländska clearingorganisationens verksamhet inte äventyrar investerarnas eller clearingmedlemmarnas intressen, den reglerade marknadens eller multilaterala handelns tillförlitlighet eller stabiliteten på finansmarknaden.

Innan tillstånd beviljas ska den utländska tillsynsmyndigheten tillsammans med Finansinspektionen underteckna ett protokoll om tillsynen över den utländska clearingorganisationen enligt 66 § i lagen om Finansinspektionen.

Finansministeriet ska avgöra tillståndsansökan inom sex månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden har inkommit med de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken. Ansökan ska emellertid alltid avgöras inom tolv månader från det att den tagits emot.

Finansministeriet kan efter att ha hört sökanden förena det tillstånd som beviljas med sådana begränsningar av och villkor för den utländska clearingorganisationens verksamhet som behövs med tanke på den reglerade marknadens eller multilaterala handelns tillförlitlighet eller stabiliteten på finansmarknaden. Innan finansministeriet avgör saken ska det begäras yttranden om ansökan av Finlands Bank och Finansinspektionen.

4 §

(4 § upphävs)

Tillstånd för clearingorganisationer från andra än EES-stater

Utländska clearingorganisationer som har bolagsrättsligt säte i en stat utanför EES och som har för avsikt att bedriva verksamhet som clearingsorganisation i Finland ska etablera filial i Finland och ansöka om tillstånd av finansministeriet för sin verksamhet. På ansökan tillämpas vad som i 2 kap. 2 § föreskrivs om ansökan om verksamhetstillstånd för en värdepapperscentral.

Finansministeriet kan dock av särskilda skäl bevilja en utländsk clearingorganisation tillstånd att bedriva verksamhet som clearingorganisation i Finland utan filialetablering, om de förutsättningar som anges i 5 § är uppfyllda.

5 §

(5 § upphävs)

Förutsättningar för att bevilja tillstånd till en clearingorganisation från någon annan än en EES-stat

Finansministeriet kan bevilja en i 4 § avsedd utländsk clearingorganisation tillstånd att bedriva verksamhet som clearingorganisation i Finland, om

1) den utländska clearingorganisationen uppfyller krav som motsvarar tillståndskraven för och kraven på ledningen av en värdepapperscentral i 2 kap. 3, 4 och 12 §,

2) de krav som ställs på den utländska clearingorganisationens verksamhet enligt den bolagsrättsliga lagstiftningen i dess hemstat i huvudsak motsvarar bestämmelserna om clearingorganisationers verksamhet i denna lag,

3) lagstiftningen i den utländska clearingorganisationens hemstat motsvarar internationellt godkända rekommendationer om tillsyn över värdepappersmarknaden och förhindrande av kriminellt utnyttjande av det finansiella systemet,

4) clearingorganisationens ekonomiska och övriga verksamhetsförutsättningar, organiseringen och tryggandet av verksamheten samt clearingorganisationens förvaltning

uppfyller de krav som ställs på en tillförlitlig verksamhet,

5) den utländska clearingorganisationen har ansökt om medlemskap i en clearingorganisation,

6) organisationens clearingverksamhet i Finland inte äventyrar investerarnas eller clearingmedlemmarnas intressen och inte heller den reglerade marknadens eller multilaterala handelns tillförlitlighet eller stabiliteten på finansmarknaden,

7) den stat där clearingorganisationen har bolagsrättsligt säte har en tillräckligt effektiv tillsyn över organisationen,

8) utländska myndigheters rätt att få information är tryggad i clearingorganisationens hemstat, och

9) den utländska tillsynsmyndigheten har gett ett yttrande som avses i 2 § 2 mom.

Innan tillstånd beviljas ska den utländska tillsynsmyndigheten tillsammans med Finansinspektionen underteckna ett protokoll om tillsynen över den utländska clearingorganisationen enligt 66 § i lagen om Finansinspektionen.

Finansministeriet kan efter att ha hört sökanden förena det tillstånd som beviljas med sådana begränsningar av och villkor för den utländska clearingorganisationens verksamhet som behövs för den reglerade marknadens eller multilaterala handelns tillförlitlighet eller för stabiliteten på finansmarknaden.

Innan finansministeriet avgör saken ska det begäras yttranden om ansökan av Finlands Bank och Finansinspektionen.

6 §

(6 § upphävs)

Återkallelse av tillstånd samt begränsning och förbudande av clearingverksamhet

Bestämmelser om tillsyn över utländska clearingorganisationer finns i lagen om Finansinspektionen.

På återkallelse av en utländsk clearingorganisationens tillstånd och begränsning eller avbrytande av dess verksamhet tillämpas vad som i 2 kap. 10 och 11 § föreskrivs om återkallelse av verksamhets-tillstånd och om begränsning och avbrytande av clearingverksamhet. Finansministeriet kan förbjuda en ut-

ländsk clearingorganisation att bedriva verksamhet i Finland. Utöver vad som i 2 kap. 10 § 2 mom. och 11 § 3 mom. föreskrivs om hörande ska finansministeriet innan det fattar beslut enligt detta moment ge den utländska tillsynsmyndigheten tillfälle att bli hörd, om inte något annat följer av ärendets brådskande natur.

5 kap.

Clearingmedlemmar

1 §

Beviljande av clearingmedlemskap

Clearingorganisationen ska dessutom bevilja clearingmedlemskap till

2) sådana *utländska clearingorganisationer som har i 4 kap. avsett tillstånd och uppfyller förutsättningarna i 1 mom. 2—5 punkten.*

3 §

Skyldighet att ansöka om clearingmedlemskap

En sådan clearingorganisation, *utländsk clearingorganisation* eller annan *utländsk* organisation som i samband med värdepapperstransaktioner avräknar förpliktelser som regelbundet avvecklas av en clearingorganisation och vars verksamhet kan komma att påverka finansmarknadens stabilitet ska ansöka om clearingmedlemskap hos den sist nämnda clearingorganisationen.

6 kap.

Värdeandelssystemet

4 §

Rätt att verka som kontoförvaltare

En värdepapperscentral ska som kontoför-

5 kap.

Clearingmedlemmar

1 §

Beviljande av clearingmedlemskap

Clearingorganisationen ska dessutom bevilja clearingmedlemskap till

2) sådana *centrala motparter som uppfyller förutsättningarna i 1 mom. 2—5 punkten.*

3 §

Skyldighet att ansöka om clearingmedlemskap

En sådan clearingorganisation eller annan organisation som i samband med värdepapperstransaktioner avräknar förpliktelser som regelbundet avvecklas av en clearingorganisation och vars verksamhet kan komma att påverka finansmarknadens stabilitet, ska ansöka om clearingmedlemskap hos den sistnämnda clearingorganisationen.

6 kap.

Värdeandelssystemet

4 §

Rätt att verka som kontoförvaltare

En värdepapperscentral ska som kontoför-

valtare godkänna finska staten, Finlands Bank och centralbankerna i andra EES-stater samt börser, clearingorganisationer och *utländska clearingorganisationer* som avses i lagen om handel med finansiella instrument. Som kon- toförvaltare ska även sådana tillhandahållare av investeringstjänster och clearingmedlem- mar godkännas

valtare godkänna finska staten, Finlands Bank och centralbankerna i andra EES-stater, samt börser, clearingorganisationer och *cen- trala motparter* som avses i lagen om handel med finansiella instrument. Som kon- toförvaltare ska även sådana tillhandahållare av inve- steringstjänster och clearingmedlemmar god- kännas

8 kap.

Särskilda bestämmelser

5 §

Överklagande av finansministeriets beslut

Om ett i 2 kap. 1 § avsett beslut om bevil- jande av verksamhetstillstånd till en värde- papperscentral, ett i 2 kap. 23 § avsett beslut om fastställelse av värdepapperscentralens regler, ett i 3 kap. 1 § avsett beslut om bevil- jande av verksamhetstillstånd till en clearing- organisation, ett i 3 kap. 5 § avsett beslut om fastställelse av clearingorganisationens regler eller ett i 4 kap. 1 *eller* 4 § avsett beslut om beviljande av tillstånd *till en utländsk clear- ingorganisation* inte har meddelats inom den föreskrivna tidsfristen, får sökanden anför- a besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansministe- riet ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter det att besvär anförts. *Övriga bestämmelser* om an- förande och behandling av besvär finns i för- valtningsprocesslagen.

8 §

Ordningsavgift

Sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektio- nen och för vilka det vid försummelse eller överträdelse påförs ordningsavgift är *be- stämmelserna i 2 kap. 26–28 § i denna lag om insideranmälan och insiderregister*.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

5 §

Överklagande av finansministeriets beslut

Om ett i 2 kap. 1 § avsett beslut om bevil- jande av verksamhetstillstånd för en värde- papperscentral, ett i 2 kap. 23 § avsett beslut om fastställelse av värdepapperscentralens regler, ett i 3 kap. 1 § avsett beslut om bevil- jande av verksamhetstillstånd för en clear- ingorganisation *eller* ett i 3 kap. 5 § avsett beslut om fastställelse av clearingorganisa- tionens regler eller ett i 4 kap. 1 § avsett be- slut om beviljande av *verksamhetstillstånd för en central motpart* inte har meddelats inom den föreskrivna tidsfristen, får sökan- den anför a besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Fi- nansministeriet ska underrätta besvärsmyn- digheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. *I övrigt bestäms* om anförande och behandling av besvär i för- valtningsprocesslagen.

8 §

Ordningsavgift

Sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektio- nen och för vilka vid försummelse eller över- trädelse påförs ordningsavgift, är *2 kap. 26– 28 § om insideranmälan och insiderregister och artiklarna 15 och 31–38 i EMIR-*

förordningen om centrala motparters verksamhet.

9 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen:

1) bestämmelserna om organisering av värdepapperscentralers och clearingorganisationers verksamhet i 2 kap. 15 § och 3 kap. 1 §,

9 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) bestämmelserna om organisering av värdepapperscentralers och clearingorganisationers verksamhet i 2 kap. 15 § och 3 kap. 1 § samt bestämmelserna om organisering av centrala motparters verksamhet i artiklarna 16, 26–30 samt 39–50 i EMIR-förordningen,

12 §

Olovligt bedrivande av verksamhet som clearingorganisation

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet bedriver verksamhet som clearingor-ganisation i strid med 3 kap. 1 § 1 mom. *eller verksamhet som utländsk clearingorganisa-tion i strid med 4 kap. 1 eller 4 §* ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för olovligt bedrivande av verksamhet som clear-ingorganisation dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

12 §

Olovligt bedrivande av verksamhet som clearingorganisation

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet bedriver verksamhet som clearingor-ganisation i strid med 3 kap. 1 § 1 mom. ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för olovligt bedrivande av verksamhet som clearingorganisation dömas till böter el-ler fängelse i högst ett år.

13 a §

Olovligt bedrivande av verksamhet som cen-tral motpart

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet bedriver verksamhet som central motpart i strid med artikel 14 i EMIR-förordningen ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs nå- gon annanstans i lag, för olovligt bedrivande av verksamhet som central motpart dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

62
Gällande lag

RP 4/2013 rd
Förslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om handel med finansiella instrument**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) 1 kap. 4 § 4 punkten, 2 kap. 33 § 2 mom., 34 § 1 mom. och 4 kap. 6 § 2 mom. samt
fogas till 1 kap. 4 § en ny 5 punkt, till 2 kap. en ny 31 a § och till 4 kap. en ny 7 a § som följer:

*Gällande lag**Förslagen lydelse*

1 kap.

1 kap.

Tillämpningsområde och definitioner**Tillämpningsområde och definitioner**

4 §

4 §

*Europeiska unionens lagstiftning**Europeiska unionens lagstiftning*

I denna lag avses med

I denna lag avses med

4) direktivet om börslistor Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper.

4) direktivet om börslistor Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper,

5) **blankningsförfordningen** Europaparlamentets och rådets förordning nr (EU) 236/2012 om blankning och vissa aspekter av kreditwappar.

2 kap.

2 kap.

Börsverksamhet**Börsverksamhet**

31 a §

Begränsning av handel

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att tillfälligt begränsa blankning av finansiella instrument vid betydande prisfall finns i artikel 23 i blankningsförfordningen.

33 §

Clearing och avveckling av transaktioner

Om en börs för clearingen och avvecklingen av transaktioner anlitar en *utländsk clearingorganisation som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet*, ska börsen, *den i lagen avsedda clearingorganisationen och utländska clearingorganisationen* ordna sitt samarbete så att handelns tillförlitlighet eller stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

33 §

Clearing och avveckling av transaktioner

Om en börs anlitar *en central motpart enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet* för clearingen och avvecklingen av transaktioner, ska börsen, en clearingorganisation *enligt den lagen och den centrala motparten* ordna sitt samarbete så att handelns tillförlitlighet eller stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

34 §

Handelsparters rätt att välja clearingorganisation

En handelspart har rätt att anlita också andra clearingorganisationer än de *finländska eller utländska* clearingorganisationer som en börs anlitar för att fullgöra skyldigheter som följer av transaktioner på en reglerad marknad, om samarbetet mellan börsen och de nämnda clearingorganisationerna är ordnat på ett sådant sätt att handelns tillförlitlighet och stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

34 §

Handelsparters rätt att välja clearingorganisation

En handelspart har rätt att anlita också andra clearingorganisationer än de clearingorganisationer som en börs anlitar för fullgörande av skyldigheter som följer av transaktioner på en reglerad marknad, om samarbetet mellan börsen och de nämnda clearingorganisationerna är ordnat på ett sådant sätt att handelns tillförlitlighet och stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

4 kap.

Multilaterala handelsplattformar

6 §

Clearing och avveckling av transaktioner

Om en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel anlitar *en utländsk clearingorganisation* för clearingen och avvecklingen av transaktionerna, ska marknadsplatsoperatören, clearingorganisationen och *den utländska* clearingorganisationen ordna sitt samarbete så att handelns tillförlitlighet och

4 kap.

Multilaterala handelsplattformar

6 §

Clearing och avveckling av transaktioner

Om en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel anlitar *en central motpart enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet* för clearingen och avvecklingen av transaktionerna, ska marknadsplatsoperatören och en clearingorganisation *enligt den lagen och den centrala mot-*

Gällande lag

Förslagen lydelse

stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

parten ordna sitt samarbete så att handelns tillförlitlighet *eller* stabiliteten på finansmarknaden inte äventyras.

7 a §

Begränsning av handel

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att tillfälligt begränsa blankning av finansiella instrument vid betydande prisfall finns i artikel 23 i blankningsförordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av 1 kap. 5 § och 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 15 kap. 1 § och
fogas till 1 kap. 5 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lag

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

*Europeiska unionens lagstiftning**Förslagen lydelse*

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

Europeiska unionens lagstiftning

Utöver det som i övrigt föreskrivs om informationsskyldigheten på värdepappersmarknaden finns bestämmelser om blankning av finansiella instrument och de särskilda krav på information och of-fentliggörande som gäller denna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 om blankning och vissa aspekter av creditswappar.

15 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Ordningsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

1) denna lags 5 kap. 4 § om överlämnande av marknadsföringsmaterial till Finansinspektionen,

2) denna lags 8 kap. 2—7 § om informationsskyldighet,

3) denna lags 9 kap. 5 och 9—11 § om skyldighet att göra anmälan om betydande ägar- och röstandelar,

15 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Ordningsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

1) denna lags 5 kap. 4 § om överlämnande av marknadsföringsmaterial till Finansinspektionen,

2) denna lags 8 kap. 2—7 § om informationsskyldighet,

3) denna lags 9 kap. 5 och 9—11 § om skyldighet att göra anmälan om betydande ägar- och röstandelar,

4) denna lags 10 kap. 5 och 6 § om tillgänglighållande av obligatorisk information,

5) denna lags 13 kap. 2 § om anmälningsskyldighet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är också sådana närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser enligt 1—5 punkten i det momentet bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

4) denna lags 10 kap. 5 och 6 § om tillgänglighållande av obligatorisk information.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är bestämmelserna om anmälningsskyldighet och skyldighet att föra register i 5 kap. 4 och 7 § i den upphävda värdepappersmarknadslagen (495/1989) sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. är de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser enligt 1 mom. 1—4 punkten och 2 mom. sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av lagen om betalningsinstitut**

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till lagen om betalningsinstitut (297/2010) en ny 48 a § som följer:

Gällande lag

Förslagen lydelse

48 a §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar och utländska betalningsinstitut för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) bestämmelserna i 10 § om beviljande av kredit,

2) bestämmelserna i 19 § om riskhantering och annan organisering av verksamheten,

3) bestämmelserna i 26 § om skyddande och förvaring av kundmedel,

4) bestämmelserna i 27 § om minimikapital,

5) bestämmelserna i 32 § 2 mom. om förbud mot att vid marknadsföring av betaltjänster lämna osanna eller vilseledande upplysningar.

Bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen är förutom de bestämmelser som anges i 1 mom. också sådana närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de bestämmelser som avses i 1—5 punkten i det momentet liksom även bestämmelser i beslut som Europeiska kommissionen meddelat med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och

Gällande lag

RP 4/2013 rd

69

Förslagen lydelse

om upphävande av direktiv 2000/46/EG.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av betaltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till betaltjänstlagen (290/2010) en ny 85 a § som följer:

Gällande lag

9 kap.

Tillsyn

Förlagen lydelse

9 kap.

Tillsyn

85 a §

Straffbestämmelse

Den som i näringsverksamhet uppsåtligen försummar att iaktta vad som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 föreskrivs om

1) betaltjänstleverantörers nåbarhet i artikel 3,

2) interoperabilitet för betaltjänstleverantörers betalningsordningar i artikel 4,

3) krav för betalnings- och autogireringstransaktioner som ställs på betaltjänstleverantörer i artikel 5,

4) förmedlingsavgifter för autogireringstransaktioner i artikel 8 eller

5) betalningars tillgänglighet i artikel 9
*ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för **betaltjänstförseelse** dömas till böter.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) 19 b § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 771/2012, som följer:

Gällande lag

19 b §

Begränsning av verksamheten

Statsrådet kan, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finansmarknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden och hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader

1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, börsernas, clearingorganisationernas och värdepapperscentralens koncessionsenliga eller regelmässiga verksamhet,

Förslagen lydelse

19 b §

Begränsning av verksamheten

Statsrådet kan, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finansmarknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden och hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader

1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, börsernas, clearingorganisationernas, *de centrala motparternas* och värdepapperscentralens koncessionsenliga eller regelmässiga verksamhet,

Denna lag träder i kraft den 20 .